

การพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและทักษะความร่วมมือ
ของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ
โดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์

กาญจนา ไกลถิ่น

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
สิงหาคม 2562
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

การพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและทักษะความร่วมมือ
ของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ
โดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์

กาญจนา ไกลถิ่น

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
สิงหาคม 2562
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

อาจารย์ที่ปรึกษา และคณบดีคณะศิลปศาสตร์ ได้พิจารณาการศึกษาค้นคว้า
ด้วยตนเอง เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและทักษะความร่วมมือ
ของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์” เห็นสมควรรับเป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
ของมหาวิทยาลัยพะเยา

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา เกาะวิวัฒนากุล)

อาจารย์ที่ปรึกษา

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตติมา กาวีระ)

คณบดีคณะศิลปศาสตร์

สิงหาคม 2562

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือ และการดูแลให้คำปรึกษาเป็นอย่างดีจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา เกาะวิวัฒนากุล มหาวิทยาลัยพะเยา อาจารย์ที่ปรึกษา และคณาจารย์จากคณะศิลปศาสตร์ สาขาภาษาอังกฤษทุกท่าน มหาวิทยาลัยพะเยาที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และให้คำแนะนำตลอดมาจนการศึกษา ขอขอบพระคุณ อาจารย์สิงห์คำ รักษ์ป่า, คุณครูพิมพ์ชนก ปิงสุแสน และคุณครูจิรวรรณ เรือนลือที่ ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรง และความเหมาะสม ในด้านเนื้อหาของเครื่องมือ ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการรงค์ คุร์พิพัฒน์ คุณครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและคณะครูโรงเรียนเทิงวิทยาคมทุกท่าน ที่มีส่วนสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล ทำให้ผู้ศึกษาค้นคว้าทำการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/10 โรงเรียนเทิงวิทยาคมทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วง

ขอบพระคุณ บิดา มารดา บุตรสาว พี่สาว พี่เขย น้องชาย ที่เป็นแรงบัลดาลใจให้ทำการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สมบูรณ์ ผู้ศึกษาค้นคว้า ขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

กาญจนา ไกลถิ่น

เรื่อง: การพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและทักษะด้านความร่วมมือของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์

ผู้ศึกษาค้นคว้า: กาญจนา ไกลถิ่น การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง: ศศ.ม. (ภาษาอังกฤษ), มหาวิทยาลัยพะเยา, 2562

อาจารย์ที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา เกาะวิวัฒน์นากุล

คำสำคัญ: การอ่านเพื่อความเข้าใจ, เทคนิคการอ่านแบบจิ๊กซอว์, ทักษะด้านความร่วมมือ

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและทักษะด้านความร่วมมือ ก่อนและหลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษการอ่าน และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและทักษะด้านความร่วมมือโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบจิ๊กซอว์ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/10 จำนวน 33 คน โรงเรียนเทิงวิทยาคม อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้เทคนิคการอ่านแบบจิ๊กซอว์ จำนวน 3 แผน 2) แบบทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังเรียน 3) แบบสอบถามความพึงพอใจและ 4) แบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมุติฐานด้วย t-test (Dependent Sample) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์เพิ่มขึ้นหลังการทดลองสอนโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบจิ๊กซอว์หลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและทักษะด้านความร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์อยู่ในระดับมาก

Title: DEVELOPING EFL STUDENTS ENGLISH READING COMPREHENSION AND COLLABORATIVE SKILLS THROUGH JIGSAW TECHNIQUE

Author: Kanjana Klaitin, Independent Study: M.A. (English), University of Phayao, 2019

Advisor: Assistant Professor Dr. Sukanya Kaowiwattanakul

Keywords: Reading Comprehension, Jigsaw Technique, Collaborative skills

ABSTRACT

The purposes of this research were to compare the students' reading comprehension and collaborative skills and to study students' satisfactions by using Jigsaw technique to enhance reading comprehension. The samples were 33 Mathayom Suksa 6 students who enrolled in an English Reading Comprehension course E 33202 in the second semester of the academic year 2018 at Thoeng Wittayakom School, Thoeng District, and Chiangrai Province, obtained using the cluster random sampling technique. The research instruments consisted of three reading lesson plans, English reading comprehension test, questionnaires and interviews. The data obtained were analyzed by using mean, standard deviation, percentage and t-test (Dependent Sample) was used for hypothesis testing. The findings showed that the students' post-test mean scores were significantly higher than their pre-test mean scores at a level of .01 after learning through Jigsaw reading. The Students were extremely satisfied with the learning through Jigsaw reading.

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	6
สมมติฐานของการวิจัย.....	7
ขอบเขตของการวิจัย	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	8
ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) พุทธศักราช 2551.....	9
การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21.....	41
แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการอ่าน	43
รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ	45
การเรียนการสอนตามหลักการของการเรียนรู้แบบร่วมมือ	49
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	52
3 วิธีดำเนินการวิจัย	54
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	54
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	55
การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	55
แบบแผนการทดลองและการดำเนินการทดลอง	61
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	64

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	66
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	66
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
5 บทสรุป	76
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	76
สมมุติฐานของการวิจัย.....	76
ขอบเขตของการวิจัย	77
ระยะเวลาในการวิจัย	77
วิธีการดำเนินการวิจัย	77
การวิเคราะห์ข้อมูล	80
สรุปผลการวิจัย	80
อภิปรายผลการวิจัย.....	81
ข้อเสนอแนะ	83
บรรณานุกรม	85
ภาคผนวก	88
ภาคผนวก ก แผนการจัดการเรียนรู้	89
ภาคผนวก ข เครื่องมือการวิจัย	95
ภาคผนวก ค ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	106
ประวัติผู้ศึกษาค้นคว้า	111

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงมาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล	13
2 แสดงมาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ	22
3 แสดงมาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน.....	27
4 แสดงมาตรฐาน ต 1.4 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ.....	29
5 แสดงมาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม.....	32
6 แสดงมาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตนเอง	34
7 แสดงมาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม	35
8 แสดงมาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก	35
9 แสดงแบบแผนการทดลอง One Group Pre-test Post-test Design	61
10 แสดงแผนการดำเนินการทดลอง	63
11 แสดงการเปรียบเทียบผลการทดลองคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนจากการสอน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและเสริมสร้างทักษะด้านความร่วมมือโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบจิ๊กซอว์.....	67
12 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียนจากการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและทักษะ ด้านความร่วมมือโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบจิ๊กซอว์.....	67

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
13 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนแบบสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และทักษะด้านความร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์	70

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สำหรับโลกในยุคปัจจุบันนี้เราคงจะปฏิเสธได้ยากกว่าภาษาที่ใช้เป็นภาษากลางในการสื่อสารมากที่สุดของโลกภาษาหนึ่งคือ “ภาษาอังกฤษ” และซึ่งเป็นการทราบกันดีอยู่แล้วว่าในเดือนมกราคม 2559 ที่ผ่านมานั้น ประเทศไทยได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกอย่างเป็นทางการของประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) หรือ AEC และด้วยตามที่กฎบัตรอาเซียนข้อ 34 ได้กล่าวไว้ว่า “The working Language of ASEAN shall be English” “ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียนคือภาษาอังกฤษ” ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาจึงต้องมีการพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะทางภาษาอังกฤษ ทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ให้มีประสิทธิภาพและใช้ภาษาอังกฤษได้เท่าเทียมกับชาติอื่น ๆ ในกลุ่มอาเซียนได้

สถาบันการศึกษาถือว่าเป็นสถาบันเบื้องต้นที่มีบทบาทในการพัฒนาและส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษให้กับเยาวชนในชาติให้มีคุณภาพ กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษ จึงได้กำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษา ในทุกระดับชั้น และได้ตั้งเป้าหมายคุณภาพของผู้เรียนภาษาอังกฤษไว้ตามลำดับการศึกษาของผู้เรียนเริ่มตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยเป้าหมายสูงสุดนั้นได้เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะภาษาครบทั้ง 4 ทักษะคือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน นอกเหนือจากคุณภาพของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้นแล้ว หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ยังมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะ สำคัญ 5 ประการ คือ 1) ความสามารถในการสื่อสาร 2) ความสามารถในการคิด 3) ความสามารถในการแก้ปัญหา 4) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต 5) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ทักษะการเรียนภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ล้วนแล้วแต่เป็นทักษะสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตาม การที่จะเรียนรู้ภาษาและสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสังคมวัฒนธรรมตามสถานการณ์ได้ในทุกทักษะของภาษานั้น จำเป็นต้องเรียนรู้เพื่อให้เกิดทักษะความชำนาญที่ถูกต้อง โดยเฉพาะทักษะการอ่าน (ฉัตรประวิทย์ วัฒมาญ, 2555)

การอ่านเป็นการแสวงหาความรู้และพัฒนาตนเองให้ประสบความสำเร็จในชีวิต ทั้งนี้ การอ่านนอกจากจะทำให้ผู้อ่านได้พัฒนาตนเองแล้ว การอ่านยังก่อให้เกิดความสนุกสนาน และเพลิดเพลินได้อีก (สุพรรณ วราธร, 2545) ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจคือ เป้าหมายหลักของการสอนการอ่าน การอ่านเพื่อความเข้าใจคือ กระบวนการทำความเข้าใจและสร้างความหมายจากเนื้อหาที่อ่าน ดังนั้น นักเรียนจำเป็นต้องมีทักษะในการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านที่ผู้เรียนจะประสบความสำเร็จได้อย่างแท้จริงนั้น มีผู้เรียนควรจะสามารถทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง บอกถึงใจความสำคัญ ตีความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อ วิเคราะห์และสรุปความเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ (ลภา จินตนาเสรี, 2544)

จากข้อมูลดังกล่าวทำให้ทราบว่าทักษะการอ่านเป็นทักษะหนึ่งซึ่งทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองให้ประสบความสำเร็จในชีวิต และทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ผู้เรียนควรมีอยู่ในอันดับต้น นอกจากนั้นแล้ว ทักษะการอ่าน ยังเป็นทักษะที่จำเป็นของผู้เรียนในยุคศตวรรษที่ 21 ซึ่งจะเน้นให้ผู้เรียนมีลักษณะ คือ อ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็น การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ต้อง “ก้าวข้ามสาระวิชา” ไปสู่การเรียนรู้ “ทักษะเพื่อการดำรงชีวิต ในศตวรรษที่ 21 (21st Century Skills) ที่ครูสอนไม่ได้ นักเรียนต้องเรียนเอง หรือกล่าวอีกอย่างหนึ่งว่า ครูต้องไม่สอน แต่ต้องออกแบบการเรียนรู้ และอำนวยความสะดวก (facilitate) ในการเรียนรู้ ให้นักเรียน เรียนรู้จากการเรียนแบบลงมือ ทำแล้วการเรียนรู้ก็จะเกิดจากภายในใจและ สมองของตนเอง การเรียนรู้แบบนี้เรียกว่า PBL (Project-Based Learning) วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ ในศตวรรษที่ 21 วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ ในศตวรรษที่ 21 ครูเพื่อศิษย์ต้องเรียนรู้ทักษะในการออกแบบการเรียนรู้แบบ PBL ให้ เหมาะแก่วัยหรือพัฒนาการของศิษย์

ทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ สาระวิชาที่มีความสำคัญแต่ไม่เพียงพอสำหรับการเรียนรู้เพื่อมีชีวิตในโลกยุคศตวรรษที่ 21 ปัจจุบันการเรียนรู้สาระวิชา (content หรือ subject matter) ควรเป็นการเรียนจากการค้นคว้าเองของศิษย์ โดยครูช่วยแนะนำ และช่วยออกแบบกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนแต่ละคนสามารถประเมินความก้าวหน้าของการเรียนรู้ของตนเองได้ ทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ 1) สาระวิชาหลักได้แก่ ภาษาแม่แลภาษาโลก ศิลปะ คณิตศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภูมิศาสตร์ประวัติศาสตร์ รัฐ และความเป็นพลเมือง 2) หัวข้อสำหรับศตวรรษที่ 21 ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับโลก ความรู้ด้านการเงิน เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ และการเป็นผู้ประกอบการ ความรู้ด้านการเป็นพลเมืองดี ความรู้ด้านสุขภาพ ความรู้ด้านสิ่งแวดล้อม ทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรมควมริเริ่มสร้างสรรค์ และนวัตกรรม การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา การสื่อสารและการร่วมมือ 3) ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี ได้แก่ ความรู้ด้านสารสนเทศความรู้เกี่ยวกับสื่อ

ความรู้ด้านเทคโนโลยี 4) ทักษะชีวิตและอาชีพ ได้แก่ ความยืดหยุ่นและปรับตัว การริเริ่มสร้างสรรค์และเป็นตัวของตัวเองทักษะสังคมและสังคมข้ามวัฒนธรรมการเป็นผู้สร้างหรือผลิต (productivity) และความรับผิดชอบ เชื่อถือได้ (accountability) ภาวะผู้นำและความรับผิดชอบ (responsibility)

นอกเหนือจากทักษะการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ที่ได้กล่าวมาข้างต้นแล้ว ทั้งนี้ยังมีลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 คือ ทุกคนต้องเรียนรู้ตั้งแต่ชั้นอนุบาลไปจนถึงมหาวิทยาลัย และตลอดชีวิต โดยใช้ทักษะที่จำเป็นได้แก่ 3Rx7C 3R คือ Reading (อ่านออก) (W)Riting (เขียนได้) (A)Rithmetics (คิดเลขเป็น) 7C ได้แก่ Critical thinking & problem solving (ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา) Creativity & innovation (ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม) Cross-cultural understanding (ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์) Collaboration, teamwork & leadership (ทักษะด้านความร่วมมือการทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ) Communications, information & media literacy (ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ) Computing & ICT literacy (ทักษะด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร) Career & learning skills (ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้) (วิจารณ์ พานิช, 2555)

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ทักษะที่จำเป็นทักษะหนึ่งของผู้เรียนในการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 คือทักษะการอ่าน และ ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ (Collaboration, teamwork & leadership) การศึกษาต้องเปลี่ยนจากเน้นการสอน (ของครู) มาเป็นเน้นการเรียนรู้ (ของนักเรียน) เปลี่ยนจากเน้นการเรียนของปัจเจก (Individual Learning) มาเป็นเรียนร่วมกันเป็นกลุ่ม (Team Learning) เปลี่ยนจากการเรียนแบบเน้นการแข่งขันมาเป็นเน้นความร่วมมือหรือช่วยเหลือแบ่งปันกัน (สำนักแผนและประกันคุณภาพการศึกษา, 2555) ถึงแม้ว่าทักษะด้านการอ่านจะเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในด้านอื่น เช่น ฟัง พูด เขียน อย่างไรก็ตามผู้เรียนยังคงประสบปัญหาเกี่ยวกับทักษะอยู่หลายด้านด้วยกัน เช่น นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากนักเรียนอ่านไม่เข้าใจ ไม่สามารถวิเคราะห์สิ่งที่อ่านได้ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย ขาดความเอาใจใส่ในการเรียนรู้ ไม่มีความกระตือรือร้นในการเรียนหรืออาจกล่าวได้ว่า ขาดแรงจูงใจในการเรียน ซึ่งปัญหาอาจเกิดจากหลายสาเหตุ เช่น เรียนการสอน ในหลายทศวรรษที่ผ่านมาเน้นการสอนภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศนั้นได้เน้นให้ครูเป็นจุดศูนย์กลางซึ่งผลของการสอนลักษณะดังกล่าว ทำให้ผู้เรียนไม่เกิดความกระตือรือร้นในการเรียนและเป็นการสอนที่ล้าสมัย นักวิจัยหลายคนจึงมีความสนใจในการค้นหากลวิธีการใน

การสอนการอ่านที่ทันสมัยและเหมาะสมที่จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจในสิ่งที่อ่านมากขึ้นซึ่งหนึ่งในวิธีการสอนนั้นคือเทคนิคการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม

Artzt and Newman (1990) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ซึ่งสรุปได้ว่าเป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเรียนร่วมกัน เป็นกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อเรียนรู้การแก้ปัญหาาร่วมกัน เพื่อให้กลุ่มประสบผลสำเร็จหรือบรรลุเป้าหมายร่วมกัน โดยสมาชิกในกลุ่มเป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้กลุ่มประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลว การที่สมาชิกจะบรรลุเป้าหมายร่วมกันนั้น ทุกคนต้องปรึกษาหารือกันและกัน ช่วยเหลือกันให้เกิดการเรียนรู้ในการแก้ปัญหา ครูมีบทบาทเป็นผู้คอยให้ความช่วยเหลือ จัดหา และชี้แนะแหล่งค้นคว้าข้อมูล ซึ่งผู้เรียนเป็นผู้ค้นคว้าเอง ซึ่งตัวผู้เรียนจะเป็นผู้ที่มีความสำคัญในการที่จะทำให้เพื่อนในกลุ่มเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการเรียนที่ ผู้เรียนมีการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดกัน โดยผู้เรียนจะมีการโต้ตอบกันภายในกลุ่ม ร่วมมือกันทำงานเพื่อนำไปสู่เป้าหมายและความสำเร็จร่วมกันของกลุ่ม

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ ความสามารถแตกต่างกัน โดยแต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้และในความสำเร็จของกลุ่ม การอ่านแบบร่วมมือเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประกอบด้วยนักเรียนที่มีความรู้แตกต่างกัน ทำกิจกรรมโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เป็นกำลังใจให้กันและกัน ช่วยกันทำกิจกรรมโดยมีเป้าหมายคือความสำเร็จของกลุ่ม การช่วยเหลือและให้คำแนะนำในกลุ่มจะช่วยให้ผู้เรียน มีความผ่อนคลายซึ่งผู้เรียนรู้สึกว่าจะไม่ต้องแข่งขันกับเพื่อน โดยลำพัง และยังเปิดโอกาสให้สมาชิกในกลุ่มที่เก่งกว่าได้ช่วยเหลือผู้ที่เรียนอ่อน การเน้นการจัดการเรียนการสอนแบบแข่งขันเฉพาะบุคคลมากเกินไปอาจส่งผลให้เกิดการเรียนแบบไม่พึงพาคายกัน ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนและก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ล้มเหลว

จากหลักการแนวคิดของ สลาวิน วงศ์นครเศรษฐ์ (2555) การเรียนรู้แบบจิ๊กซอว์เป็นรูปการเรียนรู้หนึ่งของการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยการเรียนรู้แบบจิ๊กซอว์มีขั้นตอนในการเรียนดังนี้ ขั้นที่ 1 จัดกลุ่มศึกษา (Home Group) แบบคละความสามารถ ครูจัดนักเรียนเข้ากลุ่มแบบคละความสามารถกลุ่มละ 4 คน และมอบหมายงาน โดยสมาชิกต้องรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จหากสมาชิกคนใดไม่เข้าใจงานที่ทำ สมาชิกคนอื่น ๆ จะต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกันก่อนที่จะขอความช่วยเหลือจากครู ขั้นที่ 2 ให้สมาชิกในกลุ่มศึกษา (Home Group) อ่านเอกสารความรู้ในหน่วยการเรียนรู้ที่ครูมอบหมาย สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มศึกษาจะต้อง

รับผิดชอบการศึกษาคนละ 1 หัวข้อใน หน่วยการเรียนรู้ให้ดีที่สุดเพื่อนำความรู้ที่ได้ไปศึกษา มาถ่ายทอดให้กับสมาชิกในกลุ่มได้อย่างชัดเจน ขั้นที่ 3 จัดกลุ่มเชี่ยวชาญ หลังจากทีสมาชิกในกลุ่มศึกษาได้อ่านทำความเข้าใจสาระ ความรู้จากเอกสารที่ครูจัดเตรียมไว้ให้แล้ว ครูจัดให้สมาชิกในกลุ่มศึกษาที่ศึกษาในหัวข้อเดียวกันจากกลุ่มอื่น ๆ มาศึกษาร่วมกันในประเด็นปัญหาที่ครูมอบหมายให้เพิ่มเติมในหัวข้อนั้น เรียกกลุ่มนี้ว่า กลุ่มเชี่ยวชาญ (expert group) สมาชิกในกลุ่มเชี่ยวชาญนี้จะต้องศึกษาร่วมกันเพื่อหาคำตอบในประเด็นที่ ได้รับมอบหมายจนมีความเข้าใจเป็นอย่างดี และวางแผนในการที่จะนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สมาชิกในกลุ่มศึกษาของตนได้เข้าใจ ขั้นที่ 4 ผู้เชี่ยวชาญสอนความรู้ให้แก่สมาชิกในกลุ่มสมาชิกในกลุ่มศึกษาที่ไปศึกษาเพิ่มเติมจนมีความเชี่ยวชาญในหัวข้อของตนเองอย่างดีแล้ว จึงนำความรู้ไปสอนให้กับสมาชิกในกลุ่มศึกษาของตนได้เข้าใจและสมาชิกแต่ละคนจะผลัดกันสอนให้แก่สมาชิกในกลุ่มจนครบทุกหัวข้อ ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินผลและประกาศผลความสำเร็จของกลุ่มหลังจากกระบวนการเรียนรู้ในขั้นที่ 4 เสร็จสิ้นแล้ว สมาชิกทุกคนจะได้รับการทดสอบความรู้ ซึ่งผลการทดสอบของสมาชิกแต่ละคนจะนำไปเปรียบเทียบกับผลการทดสอบก่อนเรียนเพื่อดูคะแนนที่เพิ่มขึ้นของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม

พิมพร พยุหะ (2557) ได้กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือโดยการอ่านแบบจิ๊กซอว์ได้ข้อสรุปที่สอดคล้องกันกล่าวคือ การอ่านแบบจิ๊กซอว์ช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ เด็กยังเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ และตั้งใจทำงานร่วมกันเป็นอย่างดีแสดงถึงเด็กก็มีความพึงพอใจในการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้การอ่านแบบจิ๊กซอว์

ศราวุฒิ เวียงอินทร์, มยุรีสิรินทร์ ศิริวรรณ และทิพาพร สุจारी (2560) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิคแบบจิ๊กซอว์ เป็นวิธีการสอนอีกอย่างหนึ่งที่ น่าสนใจสำหรับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ใช้แนวคิดในการต่อภาพ โดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนเป็นกลุ่มทุกกลุ่มจะได้รับมอบหมายให้ทำกิจกรรมเดียวกันผู้สอนจะแบ่งเนื้อหาของเรื่องที่จะให้เรียนแต่ละคนจะเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องที่ตนได้รับมอบหมายในหัวข้อเดียวกันก็จะได้ทำการศึกษาค้นคว้าร่วมกัน จากนั้นผู้เรียนแต่ละคนจะกลับกลุ่มเดิมของตนเองเพื่อทำหน้าที่เป็นผู้เชี่ยวชาญอธิบายความรู้เนื้อหาสาระที่ตนศึกษาให้เพื่อนร่วมกลุ่มฟังเพื่อให้สมาชิกทั้งกลุ่มได้รู้เนื้อหาสาระครบทุกหัวข้อย่อย และเกิดการเรียนรู้เนื้อหาสาระทั้งเรื่อง

ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษอ่านของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทิงวิทยาคม ในปีการศึกษาที่ผ่านมาพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชา

ภาษาอังกฤษการอ่านอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่ามาตรฐานของโรงเรียนโดยดูจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่อยู่ในระดับ 3-4 นักเรียนที่ได้รับผลการเรียน 3-4 นั้นไม่ถึงร้อยละ 50 ของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษการอ่านทั้งหมดเรียน (วิชาการโรงเรียนเทิงวิทยาคม, 2560) และในปีการศึกษาที่ผ่านมาแล้วยังพบว่าผลการทดสอบระดับชาติในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทิงวิทยาคม มีผลการทดสอบระดับชาติเฉลี่ยระดับโรงเรียนและระดับประเทศไม่ถึงเกณฑ์มาตรฐานที่สถาบันทดสอบระดับชาติได้กำหนดไว้ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2560) ผลสัมฤทธิ์และผลการเรียนดังกล่าวอาจมีสาเหตุมาจากการจัดการเรียนการสอนที่ไม่ได้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทำให้ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นในการเรียนและขาดทักษะในการเรียนแบบช่วยเหลือกัน และข้อมูลจากผู้สอนในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศนั้นพบว่านักเรียนขาดทักษะด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ

จากความสำคัญของการอ่าน ลักษณะสำคัญของผู้เรียนในในศตวรรษที่ 21 การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคการสอนอ่านแบบจิ๊กซอว์ และปัญหาในการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่ใช้เทคนิคการสอนอ่านแบบจิ๊กซอว์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและทักษะ ด้านความร่วมมือซึ่งเป็นทักษะสำคัญของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 โดยงานวิจัยฉบับนี้ผู้วิจัยยังได้แนวคิดมาจาก งานวิจัยก่อนหน้าว่าควรมีการนำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือและเทคนิคจิ๊กซอว์ไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในเนื้อหาและชั้นอื่น ๆ และเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับทักษะด้านความร่วมมือหลังจากการสอนอ่านด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ ผู้วิจัยจึงได้จัดทำแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อทักษะด้านความร่วมมือหลังจากการจัดการสอนโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ (ศราวุฒิ เวียงอินทร์, มยุรีสินทร์ ศิริวรรณ และทิพาพร สุจारी, 2560)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านก่อนและหลังการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/10 โรงเรียนเทิงวิทยาคม อำเภอเทิงจังหวัดเชียงราย
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบจิ๊กซอว์
3. เพื่อศึกษาทักษะด้านความร่วมมือของนักเรียนที่สอนโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบจิ๊กซอว์

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/10 ที่สอนโดยการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคแบบจิ๊กซอว์ มีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/10 ที่สอนโดยการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคแบบจิ๊กซอว์มีความพึงพอใจอยู่ในระดับดี
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/10 ที่สอนโดยการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคแบบจิ๊กซอว์ เกิดทักษะด้านความร่วมมือ

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตประชากร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทิงวิทยาคม ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษการอ่านเพื่อความเข้าใจ (อ 33202) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 25561 จำนวน 152 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/10 จำนวน 33 คน ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษการอ่าน (อ33202) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยการจัดห้องเรียนให้นักเรียนแต่ละความสามารถ คือ กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน โดยมีนักเรียนในกลุ่มเก่งจำนวน 12 คน กลุ่มปานกลาง จำนวน 11 คน และกลุ่มอ่อนจำนวน 10 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

- 2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบจิ๊กซอว์
- 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่
  - 2.2.1 การอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบจิ๊กซอว์
  - 2.2.2 ความพึงพอใจต่อการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์
  - 2.3.3 ทักษะด้านความร่วมมือ

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเนื้อหาที่ ผู้วิจัยได้คัดเลือกจากสื่อต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์และอินเทอร์เน็ต ได้มีการปรับเนื้อหาบางส่วนเพื่อให้เหมาะสมกับระดับ

ความสามารถของผู้เรียน เนื้อหาที่มีความสอดคล้องสาระ และตัวชี้วัดของกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษการอ่าน (อ 33202) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/10 ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ มีเนื้อหาจำนวน 3 หน่วยการเรียนรู้ จำนวน 12 ชั่วโมง

3.1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Environment problems จำนวน 1 แผน 4 ชั่วโมง

3.1.1 Global Warming

3.2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Health and Sickness จำนวน 1 แผน 4 ชั่วโมง

3.2.1 Health and Sickness

3.3 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Technology จำนวน 1 แผน 4 ชั่วโมง

3.3.1 No more secret

นิยามศัพท์เฉพาะ

การอ่านเพื่อความเข้าใจ คือ การอ่านเพื่อความเข้าใจในหัวข้อเรื่อง Environment problems, Health and Sickness และ Technology

เทคนิคการอ่านแบบจิ๊กซอว์ คือ เทคนิคที่เน้นกระบวนการกลุ่มที่ใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ความพึงพอใจ คือ ความพึงพอใจต่อการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบจิ๊กซอว์

ทักษะด้านความร่วมมือ คือ ทักษะที่ได้รับการส่งเสริมโดยจัดการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

1. เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

2. เป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นให้ผู้เรียนได้มีทักษะในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) พุทธศักราช 2551
2. การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
3. แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการอ่าน
4. รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ
5. การเรียนการสอนตามหลักการของการเรียนรู้แบบร่วมมือ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 6.1 งานวิจัยในประเทศ
  - 6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) พุทธศักราช 2551

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราว และวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

1. ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ดีความ นำเสนอข้อมูล ความคิด รวบรวม และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม
2. ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

3. ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

4. ภาษาความสัมพันธ์กับชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน สังคมและโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต.1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต.1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต.1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษาความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษาความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

คุณภาพผู้เรียนหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) มีความมุ่งหวังที่ต้องการให้ผู้เรียนจบการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้ว

คือ ต้องการให้มีความรู้ ความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษในทักษะต่าง ๆ เมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ดังนี้

1. ปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่าง ๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟังและอ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละคร ได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน อธิบายและเขียนประโยคและข้อความสัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่เสียงรูปแบบต่าง ๆ ที่อ่าน รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่เสียงรูปแบบ ต่าง ๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟัง หรืออ่านจับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟัง และอ่านเรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

2. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ข่าว/เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม เลือกลงและใช้คำขอรับรอง คำชี้แจง คำอธิบาย และให้คำแนะนำ พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลอง หรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลบรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยาย ความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรมประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล

3. พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่อง และประเด็นต่าง ๆ ตามความสนใจ พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์ เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ทั้งในท้องถิ่น สังคม และโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่าง ประกอบ

4. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกริยาท่าทางเหมาะกับระดับของบุคคล เวลา โอกาส และสถานที่ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบาย/อภิปรายวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษาเข้าร่วม แนะนำ และจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม

5. อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย วิเคราะห์/อภิปรายความเหมือน และความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างมีเหตุผล

6. ค้นคว้า/สืบค้น บันทึกรูป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสาร ของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ประเทศชาติ เป็นภาษาต่างประเทศ

9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่าง และนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษา และอาชีพ การเดินทาง ท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 3,600-3,750 คำ (คำศัพท์ที่มีระดับการใช้แตกต่างกัน)

10. ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อนกับความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนา ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสารเป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วย หลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหา

ความรู้ ประยุกต์ ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหา และความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม และสภาพแวดล้อม และการรู้หลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสารการทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มี คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขในฐานะ เป็นพลเมืองไทย และพลโลก คือ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

ตาราง 1 แสดงมาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 1	1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ และคำชี้แจงง่าย ๆ ที่ฟังและอ่าน	คำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ และคำชี้แจง ในการทำอาหารและเครื่องดื่ม การประดิษฐ์ การใช้ยา/สลาภยา การบอกทิศทาง ป้าย ประกาศต่าง ๆ หรือการใช้อุปกรณ์ -คำสั่ง เช่น Look at the/here/over there./Say it again/Read and draw./Put/a/an...in/on/under a/an.../Go to the window and open it./Take out the book, open on page 17 and read

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		<p>-คำขอร้อง เช่น Please look up the meaning in a dictionary./Look up the meaning in a dictionary, please./Can/Could you help me, please?/Excuse me, could you ...? etc.</p> <p>-คำแนะนำ เช่น You should read every day./ Think before you speak./ คำศัพท์ที่ใช้ในการเล่น Start./My turn./Your turn./Roll the dice./Count the number./Finish. etc.</p> <p>-คำสันธาน)conjunction(เช่น and/but/or</p> <p>-ตัวเชื่อม)connective words เช่น (First,... Second,...Third,... Next,... Then,... Finally,... etc.</p>
	<p>2. อ่านออกเสียงข้อความ นิทาน และบทร้อยกรอง (poem) สั้น ๆ ถูกต้องตามหลัก การอ่าน</p>	<p>ข้อความ นิทาน และบทร้อยกรอง การใช้ พจนานุกรม หลักการอ่านออกเสียง เช่น</p> <p>-การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ</p> <p>-การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำ และกลุ่มคำ-</p> <p>-การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค</p> <p>-การแบ่งวรรคตอนในการอ่าน</p> <p>-การอ่านบทร้อยกรองตามจังหวะ</p>
	<p>3. เลือก/ระบุประโยค และข้อความ ให้สัมพันธ์กับ สื่อที่ไม่ใช่ความเรียง(non-text information) ที่อ่าน</p>	<p>แผนภูมิ ตาราง ภาพลัทธิ สิ่งของ บุคคล สถานที่ต่าง ๆ โดยใช้ Comparison of adjectives/ adverbs/ Contrast: but, although/ Quantity words เช่น many/ much/ a lot of/</p>

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	4. ระบุหัวข้อเรื่อง (topic) ใจความสำคัญ (main idea) และตอบคำถามจากการฟัง และอ่าน บทสนทนา นิทาน และเรื่องสั้น	บทสนทนา นิทาน เรื่องสั้น และเรื่องจากสื่อ ประเภทต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ เว็บไซต์ การจับใจความสำคัญ เช่น หัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียด สนับสนุนคำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของ เรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม ใช่หรือไม่ –Yes/No Question –Wh-Question –Or-Question etc. –Tenses: present simple/presentcontinuous/ past simple/future simple etc. –Simple sentence/Compound sentence
ม.2	1. ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายง่าย ๆ ที่ฟังและอ่าน	คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบาย เช่น การทำอาหารและเครื่องดื่ม การประดิษฐ์ การใช้ยา/สลาวยา การบอกทิศทาง การใช้ อุปกรณ์ –Passive Voice ที่ใช้ในโครงสร้างประโยคง่าย เช่น is/are+Past Participle –คำสันธาน)conjunction(เช่น and/ but/ or/ before/ after etc. –ตัวเชื่อม)connective words(เช่น First,... Second,... Third,... Fourth,... Finally,... etc.
	2. อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ และบทร้อยกรอง สั้น ๆ ถูกต้องตามหลัก การอ่าน	ข้อความ ข่าว ประกาศ และบทร้อยกรอง การใช้พจนานุกรมหลักการอ่านออกเสียง เช่น การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะ ท้ายคำ –การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำ และกลุ่มคำ

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		<p>-การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค</p> <p>-การออกเสียงเชื่อมโยงในข้อความ</p> <p>-การแบ่งวรรคตอนในการอ่าน</p> <p>-การอ่านบทร้อยกรองตามจังหวะ</p>
3. ระบุ/เขียนประโยค และข้อความ ให้สัมพันธ์กับ สื่อที่ไม่ใช่ความเรียง รูปแบบ ต่าง ๆ ที่อ่าน		<p>ประโยค หรือข้อความ และความหมาย เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่าง และนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษา และอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี เป็นวงคำศัพท์สะสมประมาณ 1,750-1,900 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม และนามธรรม) การตีความ/ถ่ายโอนข้อมูลให้ สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง เช่น สัญลักษณ์ เครื่องหมายกราฟ แผนภูมิ แผนผัง ตาราง ภาพสัตรี สิ่งของ บุคคล สถานที่ต่าง ๆ โดยใช้ Comparison of adjectives/adverbs/Contrast: but, although/ Quantity words เช่น many/ much/a lot of/lots of/ some/any/a few/few/a little/little etc.</p>
4. เลือกหัวข้อเรื่อง ใจความ สำคัญ บอกรายละเอียด สนับสนุน (supporting detail) และแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่าน		<p>บทสนทนา นิทาน เรื่องสั้น และเรื่องจากสื่อ ประเภทต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ เว็บไซต์ การจับใจความสำคัญ เช่น หัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียด สนับสนุน</p>

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	พร้อมทั้งให้เหตุผล และยกตัวอย่างง่าย ๆ ประกอบ	<p>คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม ใช่หรือไม่</p> <p>-Yes/No Question</p> <p>-Wh-Question</p> <p>-Or-Question etc.</p> <p>ประโยคที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็น การให้เหตุผล และการยกตัวอย่าง เช่น I think.../ I feel.../I believe...</p> <p>-คำสันธาน (conjunctions) and/ but/ or/ because/ so/ before/after</p> <p>-ตัวเชื่อม (connective words) First,... Next,... After,... Then,... Finally,... etc.</p> <p>-Tenses: present simple/present continuous/ present perfect/past simple/future tense etc.</p> <p>-Simple sentence/Compound sentence</p>
ม.3	1. ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน	<p>คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบาย ในการประดิษฐ์ การบอกทิศทาง บ้ายประกาศต่าง ๆ การใช้อุปการณ์</p> <p>-Passive Voice ที่ใช้ในโครงสร้างประโยค ง่าย เช่น is/are+past participle</p> <p>-คำสันธาน)conjunction(เช่น and/ but/ or/ before/ after/ because etc.</p> <p>-ตัวเชื่อม)connective words(เช่น First,... Second,... Third,... Fourth,... Next,... Then,... Finally,... etc.</p>

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
2.	อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา และบทร้อยกรองสั้น ถูกต้องตามหลักการอ่าน	<p>ข้อความ ข่าว โฆษณา และบทร้อยกรอง การใช้พจนานุกรม หลักการอ่านออกเสียง เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> -การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ สระเสียงสั้น สระเสียงยาว สระประสม -การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำ และกลุ่มคำ -การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค -การออกเสียงเชื่อมโยงในข้อความ -การแบ่งวรรคตอนในการอ่าน -การอ่านบทร้อยกรองตามจังหวะ
3.	ระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง รูปแบบต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กับประโยค และข้อความที่ฟังหรืออ่าน	<p>ประโยค ข้อความ และความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทาง ท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นวงคำศัพท์ สะสมประมาณ 1,400-1,550 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)</p> <p>การตีความ/ถ่ายโอนข้อมูลให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง เช่น สัญลักษณ์ เครื่องหมาย กราฟ แผนภูมิ ตาราง ภาพสัตว์ สิ่งของ บุคคลสถานที่ต่าง ๆ โดยใช้ Comparison of adjectives/ adverbs/ Contrast: but, although/ Quantity words เช่น many/ much/</p>

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	4. เลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่าน จากสื่อประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ	<p>การจับใจความสำคัญ เช่น หัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน จากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ เว็บไซต์ บนอินเทอร์เน็ต</p> <p>คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม ใช่หรือไม่</p> <p>-Yes/No Question</p> <p>-Wh-Question</p> <p>-Or-Question etc.</p> <p>ประโยคที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็นการให้เหตุผลและการยกตัวอย่าง เช่น I think.../ I feel.../I believe.../I agree/disagree.../I don't believe.../I have no idea...</p> <p>-if clauses</p> <p>-So...that/such...that-คำสันธาน)conjunctions(and/ but/ or/ because/ so/before/ after etc.</p> <p>-Infinitive pronouns: some/any/someone/ anyone/everyone/one/ones etc.</p> <p>-Tenses: present simple/present continuous/ present perfect/ past simple/ future tense etc.</p> <p>-Simple sentence/Compound sentence/ Complex sentence</p>

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 4-6	1. ปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่าง ๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟังและอ่าน	<p>คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย คำบรรยาย เช่น ประกาศเตือนภัยต่าง ๆ ยาและการใช้ยา การใช้อุปกรณ์และสิ่งของ การสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต</p> <p>-Modal verb: should/ought to/need/ have to/ must+ verb ที่เป็น infinitive without to เช่น You should have it after meal. (Active Voice)/The doses must be divided. (Passive Voice)</p> <p>-Direct/Indirect Speech</p> <p>-คำสันธาน)conjunction (and/but/ or/so/not only...but also/both...and/as well as/after/ because etc.</p> <p>-ตัวเชื่อม)connective words(เช่น First,... Second,... Third,... Fourth,... Next,... Then,... Finally,... etc.</p>
	2. อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้น (skit) ถูกต้องตามหลักการอ่าน	<p>ข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้น การใช้พจนานุกรม หลักการอ่านออกเสียง เช่น</p> <p>-การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ สระเสียงสั้น สระเสียงยาว สระประสม</p> <p>-การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำ และกลุ่มคำ</p> <p>-การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค</p> <p>-การออกเสียงเชื่อมโยงในข้อความ</p> <p>-การแบ่งวรรคตอนในการอ่าน</p>

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	3. อธิบายและเขียนประโยค และข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ที่อ่าน รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กับประโยค และข้อความที่ฟังหรืออ่าน	ประโยคและข้อความ การตีความ/ถ่ายโอน ข้อมูลให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง เช่น ภาพ แผนผัง กราฟ แผนภูมิ ตาราง อักษรย่อ จากกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ด้วยการพูด และการเขียนอธิบาย โดยใช้ Comparison of adjectives/adverbs/Contrast: but, although, however, in spite of.../Logical connectives เช่น caused by/followed by/consist of etc.
	4. จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ ความสรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านเรื่องที่เป็น สารคดีและบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่าง ประกอบ	เรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดี การจับใจความสำคัญ การสรุปความ การวิเคราะห์ความการตีความ การใช้ skimming/scanning/guessing/context clue ประโยคที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็นให้ เหตุผลและการยกตัวอย่าง เช่น I believe.../ I agree with... but.../Well, I must say.../What do you think of /about...?/I think/don't think...?/What's your opinion about...?/In my opinion.../ -if clauses -so...that/such...that -too to.../enough to... -on the other hand,... -other)s)/another/the other (s) -คำสันธาน)conjunctions(because/and/so/but/however/because of/due to/owing to etc. -Infinitive pronouns: some, any, someone, anyone, everyone, one, ones etc.

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

ตาราง 2 แสดงมาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูล
ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.1	1. สนทนา แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรม และสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน	ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างบุคคล เช่น การทักทาย กล่าวลา ขอขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพ การชักชวน ประโยค/ข้อความ ที่ใช้แนะนำตนเอง เพื่อน และบุคคลใกล้เคียง และสำนวนการตอบรับ การแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรม สถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน
	2. ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ และคำชี้แจงตามสถานการณ์	คำขอร้อง คำแนะนำ และคำชี้แจง
	3. พูดและเขียนแสดงความต้องการขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ เช่น Please.../..., please./I'd like.../ I need.../ May/Can/Could...?/Yes,.../Please do./Certainly./ Yes, of course./Sure./Go right ahead./Need some help?/What can I do to help?/Would you like any help?/I'm afraid.../I'm sorry, but.../ Sorry, but...etc.
	4. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม	คำศัพท์ สำนวน ประโยค และข้อความที่ใช้ในการขอและให้ข้อมูล และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน

ตาราง 2 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	5. พูดและเขียนแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเอง เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้ เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ อย่างเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น และให้เหตุผลประกอบ เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า หิว รสชาติ สวย น่าเกลียด เสียงดัง ดี ไม่ดี จากข่าว เหตุการณ์ สถานการณ์ ในชีวิตประจำวัน เช่น Nice/Very nice./Well done!/Congratulations. I like... because.../I love...because.../ I feel... because...I think.../ I believe.../ I agree/disagree...I don't believe.../I have no idea.../Oh no! etc.
ม.2	1. สนทนา แลกเปลี่ยนข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว และสถานการณ์ ในชีวิตประจำวันอย่าง เหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างบุคคล เช่น การทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพ การชักชวน ประโยค/ข้อความ ที่ใช้แนะนำตนเอง เพื่อน และบุคคลใกล้ตัว และสำนวนการตอบรับ การแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่อง ใกล้ตัว สถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน
	2. ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายตาม สถานการณ์	คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบาย
	3. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ ข้อมูล บรรยาย และแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง ที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม	คำศัพท์ สำนวน ประโยค และข้อความที่ใช้ในการขอและให้ข้อมูล บรรยาย และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน
	4. พูดและเขียนแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเอง เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม	ภาษาที่ใช้ในการแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น และให้เหตุผลประกอบ เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า หิว รสชาติ สวย

ตาราง 2 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	และประสบการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม	น่าเกลียด เสียงดัง ดี ไม่ดี จากข่าว เหตุการณ์ สถานการณ์ ในชีวิตประจำวัน เช่น Nice./Very nice./Well done!/Congratulations on.../I like...because.../I love...because.../I feel...because.../I think.../I believe.../I agree/disagree.../I'm afraid I don't like.../I don't believe.../I have no idea.../Oh no! etc.
ม. 3	1. สนทนาและเขียนโต้ตอบ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างบุคคล เช่น การทักทาย กล่าวลา ขอขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพ การชักชวน การแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องใกล้ตัว สถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน การสนทนา/เขียนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และบุคคลใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจในชีวิตประจำวัน
	2. ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบาย อย่างเหมาะสม	คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย ที่มีขั้นตอนซับซ้อน
	3. พูดและเขียนแสดงความ ต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธ การให้ความช่วยเหลือใน สถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการแสดงความต้องการ เสนอ และให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธ การให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น Please.../..., please./I'd like.../I need.../May/Can/Could...?/Yes,.../Please do./Certainly./Yes, of course./Sure./Go right ahead./Need some help?/What can I do to help?/Would you like any help?/I'm afraid.../I'm sorry, but.../Sorry, but...etc.

ตาราง 2 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	4. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม	คำศัพท์ สำนวน ประโยค และข้อความที่ใช้ในการขอและให้ข้อมูล อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน
	5. พูดและเขียนบรรยายความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสพการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น และให้เหตุผลประกอบ เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า หิว รสชาติ สวย น่าเกลียด เสียงดัง ดี ไม่ดี จากข่าว เหตุการณ์ สถานการณ์ ในชีวิตประจำวัน เช่น Nice./Very nice./Well done! /Congratulations on... /I like...because.../I love... because... /I feel... because...I think.../I believe.../I agree/disagree.../I'm afraid .../I don't like... I don't believe.../I have no idea.../Oh no! etc.
ม. 4-6	1. สนทนาและเขียนโต้ตอบ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว ประสพการณ์ สถานการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างบุคคล เช่น การทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพ การชักชวน การแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องใกล้ตัว สถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน การสนทนา/เขียนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และบุคคลใกล้ตัว ประสพการณ์ สถานการณ์ต่าง ๆ ข่าวเหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม
	2. เลือกลงและใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย อย่างคล่องแคล่ว	คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย ที่มีขั้นตอนซับซ้อน
	3. พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอ ตอบรับ และปฏิเสธการให้ความ	ภาษาที่ใช้ในการแสดงความต้องการ เสนอ และให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่าง ๆ

ตาราง 2 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	ช่วยเหลือในสถานการณ์ จำลองหรือสถานการณ์จริง อย่างเหมาะสม	Please.../..., please./I'd like.../I need.../ May/Can/Could...?/Would you please...?/Yes.../ Please do./Certainly./Yes, of course./Sure./ Need some help?/What can I do to help?/ Would you like any help? / If you like I could...What can I do to help?/Would you like any help?/Would you like me to help you?/If you need anything, please.../Is there anything I can do?/I'll do it for you./I'm afraid.../I'm sorry, but.../Sorry, but...etc.
4.	พูดและเขียนเพื่อขอและให้ ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น/ ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่าน อย่างเหมาะสม	คำศัพท์ สำนวน ประโยคและข้อความที่ใช้ใน การขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่าน
5.	พูดและเขียนบรรยาย ความรู้สึกและแสดงความ คิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับ เรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/ เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล	ภาษาที่ใช้ในการแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น และให้เหตุผลประกอบ เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า หิว รสชาติ สวย น่าเกลียด เลียดัง ดี ไม่ดี จากข่าว เหตุการณ์ สถานการณ์ ในชีวิตประจำวัน เช่น Nice./Very nice./Well done!/ Congratulations on...I like... because.../I love... because.../ I feel... because.../I think.../I believe.../ I agree/disagree.../I'm afraid I don't like.../ I don't believe.../I have no idea.../Oh no! etc.

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

ตาราง 3 แสดงมาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 1	1. พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมประจำวัน ประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว	ประโยคและข้อความที่ใช้ในการบรรยายเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมประจำวัน ประสบการณ์ สิ่งแวดล้อม ใกล้ตัว เช่น การเดินทาง การรับประทานอาหาร การเรียน การเล่นเกม ฟังเพลง การอ่านหนังสือ การท่องเที่ยว
	2. พูด/เขียน สรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ(theme) ที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม	การจับใจความสำคัญ/แก่นสาระ การวิเคราะห์ความเรื่อง/เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจ เช่น ประสบการณ์ ภาพยนตร์ กีฬา เพลง
	3. พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมหรือเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ	การแสดงความคิดเห็นและการให้เหตุผล ประกอบเกี่ยวกับกิจกรรมหรือเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว
ม. 2	1. พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมประจำวัน ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม	การบรรยายข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมประจำวัน ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม เช่น การเดินทาง การรับประทานอาหาร การเล่นเกม/ดนตรี การฟังเพลง การอ่านหนังสือ การท่องเที่ยว การศึกษา สภาพสังคม เศรษฐกิจ
	2. พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่อง (topic) ที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม	การจับใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่อง การวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจ เช่น ประสบการณ์ ภาพยนตร์ กีฬา ดนตรี เพลง

ตาราง 3 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	3. พุดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมเรื่องต่าง ๆ โกลัสด์ และประสบการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ	การแสดงความคิดเห็นและการให้เหตุผล ประกอบเกี่ยวกับกิจกรรม เรื่องต่าง ๆ โกลัสด์ และประสบการณ์
ม. 3	1. พุดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ / เรื่อง/ ประเด็นต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม	การบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม เช่น การเดินทาง การรับประทานอาหาร การเล่นเกม/ดนตรี การฟังเพลง การอ่านหนังสือ การท่องเที่ยว การศึกษา สภาพสังคม เศรษฐกิจ
	2. พุดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม	การจับใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่อง การวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ เช่น ประสบการณ์ เหตุการณ์ สถานการณ์ต่าง ๆ ภาพยนตร์ กีฬา ดนตรี เพลง
	3. พุดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ	การแสดงความคิดเห็น และการให้เหตุผล ประกอบเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์
ม. 4-6	1. พุดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่อง และประเด็นต่าง ๆ ตามความสนใจของสังคม	การนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่อง และประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม เช่น การเดินทาง การรับประทานอาหาร การเล่นเกม/ดนตรี การดูภาพยนตร์ การฟังเพลง การเลี้ยงสัตว์การอ่านหนังสือ การท่องเที่ยว การศึกษา สภาพสังคม เศรษฐกิจ

ตาราง 3 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	2. พุดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ	การจับใจความสำคัญ/แก่นสาระ การวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ
	3. พุดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสพการณ์และเหตุการณ์ทั้งในท้องถิ่น สังคม และโลก พร้อมทั้งให้เหตุผล และยกตัวอย่างประกอบ	การแสดงความคิดเห็น การให้เหตุผลประกอบ และยกตัวอย่างเกี่ยวกับกิจกรรมประสพการณ์ และเหตุการณ์ในท้องถิ่น สังคม และโลก

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

ตาราง 4 แสดงมาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 1	1. ใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางสุภาพเหมาะสมตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	การใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางในการสนทนา ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การขอบคุณ ขอโทษ การชมเชย การใช้สีหน้าท่าทางประกอบ การพูดขณะแนะนำตนเอง การสัมผัสมือ การโบกมือ การแสดงความรู้สึกชอบ/ไม่ชอบ การกล่าวขอความช่วยเหลือ การแสดงอาการตอบรับหรือปฏิเสธ

ตาราง 4 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	2. บรรยายเกี่ยวกับเทศกาล วันสำคัญ ชีวิตความเป็นอยู่ และประเพณีของเจ้าของภาษา	ความเป็นมาและความสำคัญของเทศกาล วันสำคัญ ชีวิตความเป็นอยู่ และประเพณีของเจ้าของภาษา
	3. เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ	กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทาน บทบาทสมมุติ วันขอบคุณพระเจ้า วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์
ม. 2	1. ใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะสมกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	การใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางในการสนทนา ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การขอบคุณ ขอโทษ การชมเชย การใช้สีหน้าท่าทางประกอบ การพูดขณะแนะนำตนเอง การสัมผัสมือ การโบกมือ การแสดงความรู้สึกชอบ/ไม่ชอบ การกล่าวขอความช่วยเหลือ การแสดงอาการตอบรับหรือปฏิเสธ
	2. อธิบายเกี่ยวกับเทศกาล วันสำคัญ ชีวิตความเป็นอยู่ และประเพณีของเจ้าของภาษา	ความเป็นมาและความสำคัญของเทศกาล วันสำคัญชีวิตความเป็นอยู่ และประเพณีของเจ้าของภาษา
	3. เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ	กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทาน บทบาทสมมุติ วันขอบคุณพระเจ้า วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์
ม. 3	1. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง เหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	การเลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางในการสนทนา ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การขอบคุณ ขอโทษ การชมเชย การใช้สีหน้าท่าทางประกอบ การพูด ขณะแนะนำตนเอง

ตาราง 4 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		การสัมผัสมือ การโบกมือ การแสดงความรู้สึกชอบ/ไม่ชอบ การกล่าวอวยพร การแสดงอาการตอบรับหรือปฏิเสธ
	2. อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ชนบทชนบทและประเพณีของเจ้าของภาษา	ชีวิตความเป็นอยู่ ชนบทชนบทและประเพณีของเจ้าของภาษา
	3. เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ	กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทาน บทบาทสมมุติ วันขอบคุณพระเจ้า วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์
ม.4-6	1. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะสมกับระดับของบุคคล โอกาส และสถานที่ ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	การเลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางในการสนทนา ระดับของภาษา มารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การขอบคุณ ขอโทษ การชมเชย การใช้สีหน้าท่าทางประกอบ การพูดขณะแนะนำตนเอง การสัมผัสมือ การโบกมือ การแสดงความรู้สึกชอบ/ไม่ชอบ การกล่าวอวยพร การแสดงอาการตอบรับหรือปฏิเสธ
	2. อธิบาย/อภิปรายวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของชนบทชนบทและประเพณีของเจ้าของภาษา	วิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของชนบทชนบทและประเพณีของเจ้าของภาษา
	3. เข้าร่วม แนะนำ และจัดกิจกรรมทางภาษา และวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม	กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทาน/เรื่องจากภาพยนตร์ บทบาทสมมุติ ละครสั้น วันขอบคุณพระเจ้า วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

ตาราง 5 แสดงมาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 1	1. บอกความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียง ประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้ เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำตาม โครงสร้างประโยคของ ภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย	ความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ ของเจ้าของภาษากับของไทย การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของ ภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
	2. เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างระหว่าง เทศกาล งานฉลอง วันสำคัญ และชีวิตความเป็นอยู่ของ เจ้าของภาษากับของไทย	ความเหมือนและความแตกต่างระหว่าง เทศกาล งานฉลอง วันสำคัญ และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษากับของไทย
ม. 2	1. เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่าง ระหว่างการออกเสียงประโยค ชนิดต่าง ๆ และการลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยคของ ภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย	การเปรียบเทียบและการอธิบายความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยค ชนิดต่าง ๆ ของเจ้าของภาษากับของไทย การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยคของ ภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย
	2. เปรียบเทียบและอธิบาย ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิต และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย	การเปรียบเทียบและการอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย

ตาราง 5 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 3	1. เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย	การเปรียบเทียบและการอธิบายความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ ของเจ้าของภาษากับของไทย การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
	2. เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทยและนำไปใช้อย่างเหมาะสม	การเปรียบเทียบและการอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย การนำวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาไปใช้
ม. 4-6	1. อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย	การอธิบาย/การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
	2. วิเคราะห์/อภิปราย ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทยและนำไปใช้อย่างมีเหตุผล	การวิเคราะห์/การอภิปรายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย การนำวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาไปใช้

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

ตาราง 6 แสดงมาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 1	ค้นคว้า รวบรวม และสรุป ข้อมูล/ ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับ กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจาก แหล่งเรียนรู้ และนำเสนอด้วย การพูด/การเขียน	การค้นคว้า การรวบรวม การสรุป และการนำเสนอข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้อง กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
ม. 2	ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่ม สาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่ง เรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/ การเขียน	การค้นคว้า การรวบรวม การสรุป และการนำเสนอข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้อง กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
ม. 3	ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่ม สาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่ง เรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด และการเขียน	การค้นคว้า การรวบรวม การสรุป และการนำเสนอข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้อง กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
ม. 4-6	ค้นคว้า/สืบค้น บันทึกลง สรุป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ ต่าง ๆ และนำเสนอด้วยการพูด และการเขียน	การค้นคว้า/การสืบค้น การบันทึก การสรุป การแสดงความคิดเห็น และนำเสนอข้อมูล ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

ตาราง 7 แสดงมาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 1	ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา	การใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา
ม. 2	ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา และชุมชน	การใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา และชุมชน
ม. 3	ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม	การใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม
ม. 4-6	ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม	การใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองเสมือนจริงที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

ตาราง 8 แสดงมาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 1	ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า ความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่ง	การใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/การค้นคว้าความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อ

ตาราง 8 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	การเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ	และประกอบอาชีพ
ม. 2	1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ	การใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/การค้นคว้าความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ
	2. เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร ของโรงเรียนเป็นภาษาต่างประเทศ	การใช้ภาษาต่างประเทศในการเผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียน เช่น การทำหนังสือเล่มเล็กแนะนำโรงเรียน การทำแผ่นปลิว บ้ายคำขวัญ คำเชิญชวนแนะนำโรงเรียน การนำเสนอข้อมูลข่าวสารในโรงเรียนเป็นภาษาอังกฤษ
ม. 3	1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ	การใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/การค้นคว้าความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ
	2. เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาต่างประเทศ	การใช้ภาษาต่างประเทศในการเผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เช่น การทำหนังสือเล่มเล็กแนะนำโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น การทำแผ่นปลิว บ้ายคำขวัญ คำเชิญชวนแนะนำโรงเรียนและสถานที่สำคัญในชุมชน และท้องถิ่น การนำเสนอข้อมูลข่าวสารในโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาอังกฤษ

ตาราง 8 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 4-6	1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อ และแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ	การใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ การค้นคว้าความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อ และแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ
	2. เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ประเทศชาติ เป็นภาษาต่างประเทศ	การใช้ภาษาอังกฤษในการเผยแพร่/ ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ประเทศชาติ เช่น การทำ หนังสือเล่มเล็กแนะนำโรงเรียน ชุมชนท้องถิ่น/ประเทศชาติ การทำแผ่นปลิว บ้ายคำขวัญ คำเชิญชวนแนะนำโรงเรียน สถานที่สำคัญ ในชุมชนและท้องถิ่น/ประเทศชาติ การนำเสนอข้อมูลข่าวสารในโรงเรียน ชุมชน ท้องถิ่น/ประเทศชาติเป็นภาษาอังกฤษ

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนหลักการพื้นฐานสองประการคือ การประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียนในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน ให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตาม มาตรฐานการเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ซึ่งเป็นเป้าหมายหลักในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็น ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการความก้าวหน้าและความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน ตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพการวัดและประเมินผลการเรียนรู้แบ่ง

ออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติมีรายละเอียด ดังนี้

1. การประเมินระดับชั้นเรียน เป็นการวัดและประเมินผลที่อยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ผู้สอนดำเนินการเป็นปกติและสม่ำเสมอ ในการจัดการเรียนการสอนใช้เทคนิคการประเมินอย่างหลากหลาย เช่น การซักถาม การสังเกต การตรวจการบ้าน การประเมินโครงการ การประเมินชิ้นงาน/ภาระงาน แฟ้มสะสมงาน การใช้แบบทดสอบ ฯลฯ โดยผู้สอนเป็นผู้ประเมินเอง หรือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเอง เพื่อนประเมินเพื่อน ผู้ปกครองร่วมประเมิน ในกรณีที่ไม่ว่างตัวชี้วัดให้มีการสอนซ่อมเสริม ดังนั้นการประเมินระดับชั้นเรียนเป็นการตรวจสอบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการ ความก้าวหน้าในการเรียนรู้อันเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือไม่ และมากน้อยเพียงใด มีสิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุง และ ส่งเสริมด้านใด นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลให้ผู้สอน ใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนของตนด้วย ทั้งนี้โดยสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

2. การประเมินระดับสถานศึกษา เป็นการประเมินที่สถานศึกษาดำเนินการเพื่อตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนเป็นรายปี/รายภาค ผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน นอกจากนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษาว่าส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนตามเป้าหมายหรือไม่ ผู้เรียนได้พัฒนาในด้านใด รวมทั้งสามารถนำผลการเรียนของผู้เรียนในสถานศึกษาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับชาติ ผลการประเมินระดับสถานศึกษาจะเป็นข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการปรับปรุงนโยบาย หลักสูตร โครงการ หรือวิธีการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ของสถานศึกษาตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษา และการรายงานผลการจัดการศึกษาต่อคณะกรรมการสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองและชุมชน

3. การประเมินระดับเขตพื้นที่การศึกษาเป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษาตามภาวะความรับผิดชอบ สามารถดำเนินการโดยประเมินคุณภาพผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนด้วยข้อสอบมาตรฐานที่ทำและดำเนินการโดยเขตพื้นที่การศึกษา หรือด้วยความร่วมมือกับหน่วยงานต้นสังกัดในการดำเนินการจัดสอบ นอกจากนี้ยังได้จากการตรวจสอบ ทบทวนข้อมูลจากการประเมินระดับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

4. การประเมินระดับชาติ เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาต้องจัดเตรียมทุกคนที่เรียนในชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้ารับการประเมิน

5. ผลจากการประเมินใช้เป็นข้อมูลในการเทียบเคียงคุณภาพการศึกษาในระดับต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ตลอดจนเป็นข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจในระดับนโยบายของประเทศ ข้อมูลการประเมินแต่ละระดับข้างต้น จะเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการตรวจสอบ ทบทวนพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ถือเป็นภาระความรับผิดชอบของสถานศึกษาทุกระดับต้องจัดระบบดูแล ช่วยเหลือ ปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริมสนับสนุนเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพบนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคลที่จำแนกตามสภาพปัญหาและความต้องการ ได้แก่ กลุ่มผู้เรียนทั่วไป กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มผู้เรียนที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาด้านวินัยและพฤติกรรม กลุ่มผู้เรียนที่ปฏิเสธโรงเรียน กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม กลุ่มพิการทางร่างกายและสติปัญญา เป็นต้น

6. ข้อมูลจากการประเมินจึงเป็นหัวใจของสถานศึกษา ในการดำเนินการช่วยเหลือผู้เรียนได้ทันทั่วถึง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและประสบความสำเร็จในการเรียน สถานศึกษาในฐานะผู้รับผิดชอบจัดการศึกษาจะต้องจัดทำระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผลการเรียนของสถานศึกษาให้สอดคล้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่เป็นข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติร่วมกัน

7. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนหลักการพื้นฐานสองประการคือ การประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียน ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของ ผู้เรียนซึ่งเป้าหมายหลักในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ทุกระดับตามทลีถานศึกษาได้จัดการวัด และประเมินผลการเรียนของสถานศึกษาให้สอดคล้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่เป็นข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

8. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชนและสังคม

9. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสาร ของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ประเทศชาติ เป็นภาษาต่างประเทศ

10. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่อง เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่าง และนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทาง ท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 3,600-3,750 คำ (คำศัพท์ที่มีระดับการใช้แตกต่างกัน)

11. ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อนสื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนา ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสารและ ประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเอง และสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคมแสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม และสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเอง และผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยี ด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสารการทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ต้อง “ก้าวข้ามสาระวิชา” ไปสู่การเรียนรู้ “ทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 (21st Century Skills) ที่ครูสอนไม่ได้ นักเรียนต้องเรียนเอง หรือพูดใหม่ว่าครูต้องไม่สอน แต่ต้องออกแบบการเรียนรู้และอำนวยความสะดวก (facilitate) ในการเรียนรู้ให้นักเรียนเรียนรู้จากการเรียนแบบลงมือทำแล้วการเรียนรู้ก็จะเกิดจากภายในใจ และสมองของตนเอง การเรียนรู้แบบนี้เรียกว่า PBL (Project-Based Learning)

ครูเพื่อศิษย์ต้องเรียนรู้ทักษะในการออกแบบการเรียนรู้แบบ PBL ให้เหมาะแก่วัย หรือพัฒนาการของศิษย์ สาระวิชาก็มีความสำคัญแต่ไม่เพียงพอสำหรับการเรียนรู้เพื่อมีชีวิตในโลกยุคศตวรรษที่ 21 ปัจจุบันการเรียนรู้สาระวิชา (content หรือ subject matter) ควรเป็นการเรียนจากการค้นคว้าเองของศิษย์ โดยครูช่วยแนะนำและช่วยออกแบบกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนแต่ละคนสามารถประเมินความก้าวหน้าของการเรียนรู้ของตนเองได้ทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ได้แก่

สาระวิชาหลัก

1. ภาษาแม่และภาษาโลก
2. ศิลปะ
3. คณิตศาสตร์
4. เศรษฐศาสตร์
5. วิทยาศาสตร์
6. ภูมิศาสตร์
7. ประวัติศาสตร์
8. รัฐและความเป็นพลเมืองดี

หัวข้อสำหรับศตวรรษที่ 21

1. ความรู้เกี่ยวกับโลก
2. ความรู้ด้านการเงิน เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ และการเป็นผู้ประกอบการ
3. ความรู้ด้านการเป็นพลเมืองดี

4. ความรู้ด้านสุขภาพ
5. ความรู้ด้านสิ่งแวดล้อม

ทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม

1. ความริเริ่มสร้างสรรค์และนวัตกรรม
2. การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา
3. การสื่อสารและการร่วมมือ

ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี

1. ความรู้ด้านสารสนเทศ
2. ความรู้เกี่ยวกับสื่อ
3. ความรู้ด้านเทคโนโลยี

ทักษะชีวิตและอาชีพ

1. ความยืดหยุ่นและปรับตัว
2. การริเริ่มสร้างสรรค์และเป็นตัวของตัวเอง
3. ทักษะสังคมและสังคมข้ามวัฒนธรรม
4. การเป็นผู้สร้างหรือผลิต (productivity) และความรับผิดชอบ เชื่อถือได้ (accountability)
5. ภาวะผู้นำและความรับผิดชอบ (responsibility)

ลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 คือทุกคนต้องเรียนรู้ ตั้งแต่ชั้นอนุบาล ไปจนถึงมหาวิทยาลัย และตลอดชีวิต โดยใช้ทักษะที่จำเป็นได้แก่ 3Rx7C 3R คือ Reading (อ่านออก) (W)riting (เขียนได้) (A)rithmetics (คิดเลขเป็น) 7C ได้แก่ Critical thinking & problem solving (ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา) Creativity & innovation (ทักษะด้านการสร้างสรรค์ และนวัตกรรม) Cross-cultural understanding (ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์) Collaboration, teamwork & leadership (ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ) Communications, information & media literacy (ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ) Computing & ICT literacy (ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร) Career & learning skills (ทักษะอาชีพและทักษะการเรียนรู้) (วิจารณ์ พานิช, 2555)

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ทักษะที่จำเป็นทักษะหนึ่งของผู้เรียนในการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 คือ ทักษะการอ่าน และทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีมและภาวะผู้นำ (Collaboration, teamwork & leadership) การศึกษาต้องเปลี่ยนจากเน้น

การสอน (ของครู) มาเป็นเน้นการเรียนรู้ (ของนักเรียน) เปลี่ยนจากเน้นการเรียนรู้ของปัจเจก (Individual Learning) มาเป็นเรียนร่วมกันเป็นกลุ่ม (Team Learning) เปลี่ยนจากการเรียนแบบเน้นการแข่งขันมาเป็นเน้นความร่วมมือหรือช่วยเหลือแบ่งปันกัน (สำนักแผนและประกันคุณภาพการศึกษา, 2555) ถึงแม้ว่าทักษะด้านการอ่านจะเป็นทักษะที่พื้นฐานที่จำเป็นต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในด้านอื่น เช่น ฟัง พูด เขียน อย่างไรก็ตามผู้เรียนยังคงประสบปัญหาเกี่ยวกับทักษะอยู่หลายด้านด้วยกัน เช่น นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากนักเรียนอ่านไม่เข้าใจ ไม่สามารถวิเคราะห์สิ่งที่อ่านได้ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย ขาดความเอาใจใส่ในการเรียนรู้ ไม่มีความกระตือรือร้นในการเรียน หรืออาจกล่าวได้ว่าขาดแรงจูงใจในการเรียน ซึ่งปัญหาอาจเกิดจากหลายสาเหตุ เช่น เรียนการสอน

แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการอ่าน

ความหมายของการอ่าน

Artzt and Newman (1990) ได้ให้คำจำกัดความของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นความสามารถที่จะเข้าใจความหมายที่เขียนขึ้นมาแต่ละบรรทัด ซึ่งผู้อ่านจะต้องสามารถจับใจความสำคัญจาก กลุ่มคำซึ่งสื่อความหมายได้ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานให้ความหมายของคำว่าอ่านไว้ว่า “ก. ว่าตามตัวหนังสือ ถ้าอ่านออกเสียงด้วย เรียกว่าอ่านออกเสียง ถ้าไม่ต้องออกเสียง เรียกว่าอ่านในใจ สังเกตหรือพิจารณาดูเพื่อให้เข้าใจ เช่น อ่านสีหน้า อ่านริมฝีปาก อ่านใจ ตีความ เช่น อ่านรหัส อ่านลายแทง คิด นับ (ไทยเดิม)

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542) กล่าวว่า การอ่านเป็นความสามารถในการรับสารจากสื่อต่าง ๆ เข้าใจและตีความได้อย่างถูกต้อง การอ่านคือ การแปลความหมาย ไม่ว่าจะการอ่านนั้นจะเป็นการอ่านภาษาถ้อยคำ (วจนภาษา) หรือการอ่าน ภาษาที่มีใช้ถ้อยคำ (อวจนภาษา) รวมถึงการอ่านสัมผัสรู้สึกการอ่านธรรมชาติและการอ่านสภาวะธรรมต่าง ๆ ดังกล่าวเหล่านั้นได้ว่ามีความหมายอย่างไรหรือมีความจริงใด ก็ถือว่าอ่านได้หรือ อ่านออก เกิดสัมฤทธิ์ผลของการอ่าน

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์, (2550) กล่าวว่า เมื่อเอ่ยถึงการอ่านควร “การอ่าน” ต้องมีความหมายมาเกี่ยวข้องคือ ความเข้าใจถ้อยคำที่อ่าน ดังนั้นสิ่งที่ควรเข้าใจในการอ่านคือ ต้องเข้าใจและสื่อความหมายได้ตรงกับตัวอักษรที่อ่าน ถ้าเป็นการอ่านคำก็ต้องเข้าใจความหมายของคำ อ่านประโยคก็ต้องเข้าใจความหมายของประโยค อ่านข้อความหรืออ่านเรื่องราวก็สามารถเล่าเรื่อง และสรุปเรื่องได้ถูกต้องตรงกับประเด็นที่อ่าน

จากความหมายของการอ่านที่กล่าวมาข้างต้น อาจสรุปได้ว่าการอ่าน คือการเข้าใจ ความหมายของสิ่งที่อ่าน พิจารณาถึงสิ่งที่ต้องการสื่อออกมาจากตัวอักษรที่อ่าน และสามารถสรุป ใจความถอดความหรือแปลออกมาได้อย่างถูกต้องตรงกับเจตนาของผู้เขียน

ความสำคัญและประโยชน์ของการอ่าน

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542) การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ ตั้งแต่เล็กจนโต การอ่านมีความสำคัญต่อการพัฒนาอาชีพและการศึกษา เป็นหัวใจสำคัญในการเรียนการสอน นักเรียนนักศึกษาจะสามารถเล่าเรียนได้เก่งจนประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี ครูอาจารย์ จำเป็นจะต้องอ่านเพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถในการสอนอยู่เสมอการอ่านอยู่เป็นประจำ จะทำให้ลึบสมองและความคิดให้เฉียบแหลมเพราะ“การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วย พัฒนาความคิด ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักใช้กระบวนการความคิด (thinking process) อันจะนำไปใช้ในการฟัง พูด อ่าน เขียน หลักภาษาได้ดี” ในขณะที่เดียวกันคนที่อ่านหนังสือไม่ได้ หรือไม่อ่านจะมีความลำบากมากในการ ดำรงชีวิตอยู่ในโลกนี้อย่างมีความสุข จึงถูกเอารัดเอาเปรียบ ต่าง ๆ นานา ถูกกลั่นแกล้งลิดรอนสิทธิต่าง ๆ ได้รับการดูถูกเหยียดหยามและถูกหลอกลวงได้ง่าย

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2550) การอ่านมีความสำคัญต่อการพัฒนาชาติ ประเทศ จะพัฒนาได้จะต้องอาศัยประชาชนในชาติที่มีความสามารถในการอ่าน เลือกรู้ และความคิดมาพัฒนาชาติให้เจริญรุ่งเรือง นอกจากนั้นการอ่านยังมีความสำคัญต่อการพัฒนาตนเองโดย อาศัยความรู้และความคิดจากการอ่านเป็นกรอบในการดำเนินชีวิตเลือกแนวทางในการประกอบอาชีพที่เหมาะสมอีกด้วย

ความสำคัญและประโยชน์ของการอ่าน

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542) การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ตั้งแต่เล็กจนโต การอ่านมีความสำคัญต่อการพัฒนาอาชีพ และการศึกษาเป็นหัวใจสำคัญในการเรียนการสอน นักเรียนนักศึกษาจะสามารถเล่าเรียนได้เก่งจนประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี ครูอาจารย์ จำเป็นจะต้องอ่านเพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถในการสอนอยู่เสมอการอ่านอยู่เป็นประจำ จะทำให้ลึบสมองและความคิดให้เฉียบแหลมเพราะ“การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วย พัฒนาความคิด ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักใช้ กระบวนการความคิด (thinking process) อันจะนำไปใช้ในการฟัง พูด อ่าน เขียน หลักภาษาได้ดี” ในขณะที่เดียวกันคนที่อ่านหนังสือไม่ได้หรือไม่อ่านจะมีความลำบากมากในการ ดำรงชีวิตอยู่ในโลกนี้อย่างมีความสุข จึงถูกเอารัดเอาเปรียบ ต่าง ๆ นานา ถูกกลั่นแกล้งลิดรอนสิทธิต่าง ๆ ได้รับการดูถูกเหยียดหยาม และถูกหลอกลวงได้ง่าย

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2550) การอ่านมีความสำคัญต่อการพัฒนาชาติประเทศ จะพัฒนาได้จะต้องอาศัยประชาชนในชาติที่มีความสามารถในการอ่าน เลือกรู้

และความคิดมาพัฒนาชาติให้เจริญรุ่งเรือง นอกจากนั้นการอ่านยังมีความสำคัญต่อการพัฒนาตนเอง โดยอาศัยความรู้และความคิดจากการอ่านเป็นกรอบในการดำเนินชีวิต เลือกแนวทางในการประกอบอาชีพที่เหมาะสมอีกด้วย

รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ

รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

การเรียนรู้รูปแบบร่วมมือ (CL) เป็นการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้และทำงานด้วยกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป สมาชิกของกลุ่มจะมีความสามารถแตกต่างกัน ทั้งนี้เพื่อที่ช่วยเหลือกันและกันในการเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่มในด้านวิชาการ กระบวนการทักษะทางสังคม และมีขั้นตอนการนำไปใช้อย่างชัดเจน สมาชิกในกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์ในสังคมที่เน้นการให้เพื่อนสมาชิกช่วยกันในการเรียนรู้ และมีการจัดกิจกรรมที่ให้มีการพึ่งพาอาศัยกัน มีการปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิดมีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มมีการวิเคราะห์กระบวนการของกลุ่มและมีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบงานร่วมกันในประเทศไทยได้นำการเรียนรู้แบบ Cooperative learning มาใช้และตั้งชื่อเป็น “รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ” ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือเกิดจากกลุ่มนักการศึกษาของประเทศสหรัฐอเมริกา ร่วมกันคิดค้นหาวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ นานาประเทศได้ให้ความหมายหลายอย่างด้วยกัน จัดการ เรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีการจัดบรรยากาศการเรียนในห้องสำหรับเรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ การเรียนรู้จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน แก้ไขปัญหาต้องทำงานจนเกิดความสำเร็จและประการสำคัญต้องมีกระบวนการทักษะทางสังคมร่วมด้วย การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนรูปแบบหนึ่ง ที่เน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติงานเป็นกลุ่มย่อย โดยมีสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถที่แตกต่างกัน เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพการเรียนรู้ของแต่ละคน สนับสนุนให้มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน จนบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะตามระบอบประชาธิปไตย และเป็นการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ ทำให้สามารถปรับตัวอยู่กับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ผู้มีบทบาทสำคัญในการเผยแพร่แนวคิดของการเรียนรู้แบบ Cooperative learning (Artzt and Newman, 1990) จุดมุ่งหมายของการเรียนแบบ Cooperative learning คือ การเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมร่วมกันแก้ไขปัญหาและทำงาน ร่วมกันจนเกิดความสำเร็จ และสิ่งสำคัญต้องมีกระบวนการทักษะทางสังคมร่วมด้วย เพื่อที่จะทำให้สมาชิกแต่ละคนมีความสามารถมากยิ่งขึ้น ขี้นบทบาทของสมาชิกที่ทำงานด้วยกันในกลุ่มมี หน้าที่สองอย่างด้วยกันคือ รับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองและในขณะเดียวกันก็ต้องช่วยเหลือ เพื่อนสมาชิกในกลุ่มให้เรียนรู้ด้วย รูปแบบ

การเรียนรู้แบบร่วมมือนี้มีรูปแบบการตั้งชื่อ วิธีการลักษณะหรือขั้นตอนแตกต่างกันไปตามหลักการแนวคิดของผู้ออกแบบ ดังจะกล่าวต่อไปนี้เป็นหลักการแนวคิดรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือของ Cummings (Cummings, 1993) ที่นำมาใช้ในการวิจัยนี้เท่านั้น

รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ CL ตามหลักการแนวคิดของ Cummings ได้นำเสนอวิธีจัดการเรียนการสอนแบบตามหลักการและ แนวคิดของ Cooperative learning ที่มีชื่อว่า Student Team Learning Johns Hopkins University สหรัฐอเมริกา รูปแบบการเรียนรู้ Student Team Learning มีพื้นฐานแนวความคิดเช่นเดียวกับรูปแบบ Cooperative learning คือ เป็นการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนและทำงานด้วยกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป สมาชิกของกลุ่มจะมีความสามารถแตกต่างกัน ทั้งนี้เพื่อที่ช่วยเหลือกันและกันในการเรียนรู้ เพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่มในด้านวิชาการ กระบวนการทักษะทางสังคม และ มีขั้นตอนการนำไปใช้ อย่างชัดเจน Cummings ได้ออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีชื่อเสียงและนำไปใช้กันอย่างแพร่ มีดังนี้ Jigsaw, Teams–Games–Tournament (TGT), Student Teams Achievement Divisions (STAD) และ Team Assisted Individualization (TAI) (Cummings, 1993)

รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ CL ตามหลักการแนวคิดของ Johnson มีชื่อเรียกว่า Learning Together (หรือ LT) กล่าวว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือไม่ได้มีความหมายเพียงว่า มีการจัดให้ผู้เรียนเข้ากลุ่มแล้วให้งานและบอกให้ผู้เรียนช่วยกันทำงานเท่านั้น การเรียนรู้แบบร่วมมือของจอห์นสันและจอห์นสันมีแนวคิดบน พื้นฐานของการมีปฏิสัมพันธ์ในสังคมที่เน้น การให้ผู้เรียนช่วยกันในการเรียนรู้ โดยมีการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนมีการพึ่งพาอาศัยกัน มีการปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด มีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม มีการวิเคราะห์กระบวนการของกลุ่ม และมีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบงานร่วมกัน ในการใช้รูปแบบการจัดการเรียนแบบ CL ตามหลักการของจอห์นสัน และจอห์นสัน จะต้องใช้ให้เต็มกระบวนการ กล่าวคือ การเรียนรู้ จะเรียกว่าเป็นแบบร่วมมือ ได้ ต้องมี องค์ประกอบที่สำคัญอย่างน้อย 5 ประการ ดังนี้ (Johnson, 1994)

1. การพึ่งพาและเกื้อกูลกัน (positive interdependence)
2. ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน (individual accountability)
3. ทักษะทางสังคมและการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม (social skills)
4. กระบวนการกลุ่ม (group processing) และ
5. รางวัลกลุ่ม (group reward) Johnson ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า การพึ่งพาและเกื้อกูลกัน

หมายถึงการพึ่งพากันในด้านการได้รับผลประโยชน์จากความสำเร็จ ของกลุ่มร่วมกัน ซึ่งความสำเร็จของกลุ่มอาจจะเป็นผลงาน หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มผู้สอนจะต้อง จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนทำงาน โดยมีเป้าหมายร่วมกันจึงจะเกิดแรงจูงใจให้

ผู้เรียนมีการพึ่งพาซึ่งกันและกันสามารถร่วมมือกันทำงานให้บรรลุผลสำเร็จได้ นอกจากนี้ยังต้องมีการพึ่งพาในเชิงวิธีการ คือ จะต้องจัดให้มีกิจกรรมที่มีการพึ่งพากันในด้านกระบวนการทำงานเพื่อให้งานกลุ่มสามารถบรรลุได้ตามเป้าหมาย ซึ่งผู้สอนจะต้องสร้างสภาพการณ์ให้ผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่มได้รู้ว่าตนเองมีความสำคัญต่อความสำเร็จของกลุ่ม ในการจัดการเรียนแบบร่วมมือจะต้องมีองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

5.1 การทำให้เกิดการพึ่งพาทรัพยากรหรือข้อมูล (Resource Interdependence) คือ สมาชิกแต่ละคนจะมีข้อมูลความรู้เพียงบางส่วนที่เป็นประโยชน์ต่องานของกลุ่ม สมาชิกทุกคนต้องนำข้อมูลมารวมกันจึงจะทำให้งานสำเร็จได้ ในลักษณะที่เป็นการทำงานหรืออุปกรณ์ที่ทุกคนต้องทำหรือใช้ร่วมกัน

5.2 ทำให้เกิดการพึ่งพาเชิงบทบาทของสมาชิก (Role Interdependence) คือ การกำหนดบทบาทการทำงานของสมาชิกแต่ละบุคคลในกลุ่มและการทำให้เกิดการพึ่งพาเชิงภาระงาน (Task Interdependence) คือ แบ่งงานให้แต่ละบุคคลในกลุ่มมีทักษะที่เกี่ยวข้องกัน ถ้าสมาชิกคนใดคนหนึ่งทำงานของตนไม่เสร็จจะทำให้สมาชิกคนอื่นไม่สามารถทำงานในส่วนที่ต่อเนื่องได้

5.3 การมีปฏิสัมพันธ์ที่ส่งเสริมกันระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม (Face to Face Primitive Interdependence) หมายถึง การสร้างโอกาสให้ผู้เรียนช่วยเหลือกัน มีการติดต่อสัมพันธ์กัน การอภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ ข้อสงสัย ความคิดเห็น การอธิบายให้สมาชิกในกลุ่มได้เกิดการเรียนรู้ การรับฟังเหตุผลของสมาชิกในกลุ่มการมีปฏิสัมพันธ์โดยตรงระหว่างสมาชิกในกลุ่มได้เกิดการเรียนรู้ การรับฟังเหตุผลของสมาชิกภายในกลุ่มจะก่อให้เกิดการพัฒนากระบวนการคิดของผู้เรียน เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รู้จักการทำงานร่วมกันทางสังคม จากการช่วยเหลือสนับสนุนกัน การเรียนรู้เหตุผลของกันและกัน ทำให้ได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการทำงานของตนเอง จากการตอบสนองทางวาจา และท่าทางของเพื่อนสมาชิกช่วยให้รู้จักเพื่อนสมาชิกได้ดียิ่งขึ้นทำให้ส่งผลให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน

5.4 ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน (Individual Accountability) หมายถึง ความ รับผิดชอบในการทำงานของสมาชิกแต่ละคนที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ ต้องรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองและเพื่อนสมาชิก ให้ความสำคัญเกี่ยวกับความสามารถและความรู้ที่แต่ละคนจะได้รับผู้สอนจะต้องมีการตรวจสอบเพื่อความแน่ใจว่า ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เป็นรายบุคคลหรือไม่ โดยประเมินผลงานของสมาชิกแต่ละคน ให้สมาชิกทุกคนรายงาน หรือมีโอกาสแสดงความคิดเห็นโดยทั่วถึง ตรวจสอบรูปผลการเรียนเป็นรายบุคคลหลังจบบทเรียนเพื่อเป็นการประกันว่าสมาชิกทุกคนในกลุ่มรับผิดชอบทุกอย่างร่วมกับกลุ่ม ทั้งนี้สมาชิกทุกคนในกลุ่มจะต้องมีความมั่นใจและพร้อมที่จะได้รับการทดสอบเป็นรายบุคคล

5.5 ทักษะทางสังคมและการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม (social skills) หมายถึง การมีทักษะทางสังคมรู้บทบาทหน้าที่ที่ทำให้เกิดทักษะที่สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข คือ มี ความเป็นผู้นำ รู้จักตัดสินใจ รู้จักติดต่อสื่อสาร และสามารถแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งในการทำงาน ร่วมกันซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการทำงานร่วมกันที่จะช่วยให้การทำงานกลุ่มประสบความสำเร็จ ทักษะและบทบาทที่จำเป็นที่ผู้สอนจะต้องสร้างให้ผู้เรียนมีการฝึกปฏิบัติได้แก่ recorder, praiser, checker, summarizer, encourager, timekeeper, และ networker

5.6 กระบวนการกลุ่ม (group processing) หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ของกลุ่ม โดยสมาชิกแต่ละคนจะต้องเรียนรู้จากเพื่อนในกลุ่มให้มากที่สุด มีความร่วมมือทั้งด้านความคิด การทำงาน และความรับผิดชอบร่วมกันจนสามารถบรรลุเป้าหมายได้ สมาชิกทุกคนจะต้องเข้าใจใน เป้าหมายการทำงานร่วมกัน สมาชิกจะต้องรู้บทบาทหน้าที่ของตนเองขณะที่สมาชิกมีบทบาทใด เขาจะต้องทำหน้าที่นั้น ๆ ให้ดี เช่น เป็นหัวหน้ากลุ่มจะต้องเป็นหัวหน้าที่ดี หรือเป็นสมาชิกที่ดีจึงจะทำให้กระบวนการทำงานที่สามารถนำไปสู่ความสำเร็จของกลุ่มได้

5.7 รางวัลกลุ่ม (group reward) หมายถึง การให้รางวัลแก่สมาชิกทุกคนในกลุ่ม โดยเท่าเทียมกัน รางวัลนี้ได้มาจากการประเมินทั้งในส่วนที่เป็นวิธีการทำงานของกลุ่ม พฤติกรรมของสมาชิกกลุ่ม และผลงานของกลุ่ม โดยเน้นการประเมินคะแนนของผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่มมาเป็นคะแนนกลุ่มและเพื่อตัดสินความสำเร็จของกลุ่มด้วย

การเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นรูปแบบที่เน้นการเรียนรู้ของผู้เรียนในด้านเนื้อหาสาระด้วยตนเองโดยอาศัยความร่วมมือช่วยเหลือจากเพื่อน ๆ ในกลุ่ม นอกจากนี้ผู้เรียนยังได้พัฒนาทักษะทางสังคม ที่เน้นทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และการยอมรับความแตกต่างของบุคคล นอกจากนี้ผู้เรียนยังได้พัฒนาทักษะการคิดและการแก้ปัญหา ลักษณะสำคัญของรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ เน้นการทำงานแบบร่วมมือกัน โดยออกแบบงาน (cooperative task) ซึ่งต้องอาศัยการทำงานแบบร่วมมือของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม งานนั้นจึงจะสำเร็จ ได้และการจัดโครงสร้างของการให้รางวัล (reward structure) กับกลุ่มจากการที่สมาชิกทุกคนในกลุ่ม มีส่วนช่วยกันให้ประสบความสำเร็จ หรือรางวัลที่ให้การผลการพัฒนาของสมาชิกทุกคนในกลุ่มรวมกัน

1. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ในเนื้อหาสาระต่าง ๆ โดยการช่วยเหลือร่วมมือกันของสมาชิกในกลุ่ม นอกจากนี้ผู้เรียนยังได้พัฒนาทักษะทางสังคมต่าง ๆ เช่น ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม ทักษะการสื่อสารทักษะการคิด ทักษะการแก้ปัญหา เป็นต้น

2. ทฤษฎี/หลักการ/แนวคิดของรูปแบบในด้านต่าง ๆ ดังนี้ (Johnson, 1994)

2.1 ปฏิสัมพันธ์ของบุคคลในการทำงานแบ่งได้ 3 ลักษณะ ได้แก่ ความสัมพันธ์แบบร่วมมือความสัมพันธ์แบบแข่งขัน และการทำงานแบบอิสระด้วยตนเอง การแข่งขันก่อให้เกิดสภาพแพ้ชนะ ส่วนการร่วมมือกัน ก่อให้เกิดสภาพชนะ-ชนะ ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ทางบวกที่ส่งผลดีทั้งทางด้าน จิตใจและสติปัญญา การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือได้นำความสัมพันธ์ทั้งสามแบบมาจัดโครงสร้าง ความสัมพันธ์ของสมาชิกในกลุ่ม โดยจัดให้สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มได้มีความรับผิดชอบในงานส่วนบุคคล และมีส่วนรับผิดชอบต่องานของกลุ่ม โดยทำงานร่วมกับสมาชิกในกลุ่ม ทำให้ได้ผลงานของกลุ่มที่ทุกคน ได้มีส่วนร่วมอย่างแท้จริง และนำความสัมพันธ์แบบแข่งขันมาใช้ โดยจัดให้มีการแข่งขันกับกลุ่มอื่น เพื่อให้เกิดความกระตือรือร้นไปสู่เป้าหมายและพัฒนางานให้ดีขึ้น

การเรียนการสอนตามหลักการของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

1. ปฏิสัมพันธ์ทางบวก (positive interdependence) หมายถึง การที่ผู้เรียนได้ เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มและตระหนักว่าความสำเร็จของการทำงานกลุ่มคือความสำเร็จของสมาชิกทุกคน สมาชิกในกลุ่มต้องร่วมแรงร่วมใจกันทำงานกลุ่มให้สำเร็จ ปฏิสัมพันธ์ทางบวกถือเป็นองค์ประกอบที่ช่วย ส่งเสริมผู้เรียนให้รับรู้ถึงคุณค่าของงานตนเองที่มีต่อความสำเร็จของงานกลุ่มโดยรวม อีกทั้งยังช่วยฝึกให้ผู้เรียนรู้จักทำงานเป็นกลุ่ม โดยแบ่งปันทรัพยากรในการเรียน การช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม การให้กำลังใจแก่กันและรู้จักฉลองความสำเร็จไปด้วยกัน การมีปฏิสัมพันธ์ทางบวกมีองค์ประกอบที่สำคัญ คือการมีเป้าหมายร่วมกัน การให้สมาชิกแต่ละคนได้รับรางวัลจากผลงานของกลุ่ม การจัดให้สมาชิกแต่ละคนมีงานที่ตนเองต้องรับผิดชอบ และการจัดสิ่งแวดล้อมที่ทุกคนต้องแบ่งปันช่วยเหลือกัน เช่น การจัดให้ใช้ทรัพยากรร่วมกันอย่างจำกัด เป็นต้น

2. การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด (face-to-face promotive interaction) หมายถึง การที่ผู้เรียนช่วยเหลือกันให้ประสบความสำเร็จในการเรียน การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิดส่งผลดีต่อผู้เรียนแต่ละคนในด้านความพยายามในการเรียน การใส่ใจซึ่งกันและกัน การมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และการพัฒนาทักษะทางสังคม การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิดยังกระตุ้นให้ผู้เรียนช่วยเหลือ ซึ่งกันและกันในเวลาที่มีปัญหาหรือต้องการความช่วยเหลือ โดยการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น การให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะซึ่งกันและกัน ซึ่งนำไปสู่การปรับปรุงผลงาน และการพัฒนาตนเอง

3. การรับผิดชอบตนเอง (individual accountability/personal responsibility) การรับผิดชอบตนเองเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในการจัดให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มนั้นสมาชิก

ทุกคนในกลุ่มต่างได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบในงานของตนเองที่เป็นส่วนหนึ่งในงานของกลุ่ม เช่น เมื่อครูให้คำวิจารณ์และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผลงานกลุ่มสมาชิกกลุ่มแต่ละคนต้องนำคำวิจารณ์ไปปรับปรุงแก้ไขงานในส่วนที่ตนรับผิดชอบ

4. ทักษะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและกับกลุ่มย่อย (interpersonal and small-group skills) ในการเรียนรู้แบบร่วมมือ ทักษะการทำงานกับผู้อื่นเป็นสิ่งสำคัญที่นำไปสู่ความสำเร็จในการทำงานเป็นกลุ่ม ดังนั้น สมาชิกในกลุ่มจำเป็นต้องมีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน สามารถสื่อสารกันได้อย่างถูกต้องชัดเจน ไม่คลุมเครือ ยอมรับและสนับสนุนซึ่งกันและกัน สามารถขจัดความขัดแย้งภายในกลุ่มอย่างสร้างสรรค์ ทักษะดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้การทำงานมีประสิทธิภาพ การที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและครูมีความใสใจนักเรียน รู้จักการให้คำชมหรือรางวัลในการส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ ที่ดีในกลุ่ม จะส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนแบบร่วมมือ

5. กระบวนการกลุ่ม (group processing) หมายถึง การสะท้อนการทำงานของกลุ่มเพื่อประเมินการทำงานของสมาชิกในกลุ่มว่าเป็นอย่างไร เพื่อนำข้อมูลมาใช้พิจารณาว่าการทำงาน ส่วนใดควรดำเนินต่อไปและส่วนใดควรปรับเปลี่ยน จุดประสงค์ของกระบวนการกลุ่มคือ เพื่อส่งเสริมและหาแนวทางในการปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานของสมาชิกเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการทำงานที่กลุ่มวางไว้ ครูสามารถส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกัน โดยให้สมาชิกในกลุ่มได้รับข้อมูลย้อนกลับในการทำงานกลุ่มให้แนวทางในการตรวจสอบและติดตามการทำงานกลุ่ม ให้กำลังใจและชื่นชมในความสำเร็จของกลุ่ม

ขั้นตอนการเรียนการสอนหลักการของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ได้นำไปใช้ในการออกแบบรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือหลายรูปแบบ ซึ่งจะกล่าวถึงในที่นี้ 3 รูปแบบ แต่ละรูปแบบมีขั้นตอนการเรียนการสอน ดังนี้

1. รูปแบบจิ๊กซอว์ 2 (jigsaw II) เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยศึกษาจากเอกสารความรู้ที่นำมาให้อ่าน รูปแบบการเรียนการสอนจิ๊กซอว์ 2 นี้เป็นรูปแบบที่พัฒนาต่อ จากรูปแบบการเรียนการสอนจิ๊กซอว์แบบแรก โดยในรูปแบบจิ๊กซอว์แบบแรก นั้นครูแบ่งเอกสารความรู้เป็นชิ้นส่วนย่อย และให้ผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่มได้รับชิ้นส่วนย่อยไปศึกษาคนละ 1 ชิ้น การเรียนรู้จะครบถ้วนสมบูรณ์เมื่อผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่มนำความรู้จากชิ้นส่วนย่อยที่ตนได้รับมาเชื่อมโยงกัน ซึ่งเหมือนกับการเล่นจิ๊กซอว์ สำหรับรูปแบบการเรียนการสอนจิ๊กซอว์ 2 ผู้เรียนในห้องจะได้รับการจัดเข้า กลุ่มย่อย กลุ่มละ 4 คน เรียกกลุ่มนี้ว่ากลุ่มศึกษา (study group) สมาชิกในกลุ่มได้มาจากการสุ่มจากผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน

ได้แก่ กลุ่มที่มีความสามารถสูง กลุ่มที่มีความสามารถสูงกว่าระดับ ปานกลาง กลุ่มที่มีความสามารถปานกลาง และกลุ่มที่มีความสามารถต่ำ

2. รูปแบบทีมแข่งขัน (teams-games tournaments-TGT) รูปแบบนี้ได้รับการพัฒนา รูปแบบ TGT มีความเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาที่มีคำตอบที่ถูกต้องเพียง คำตอบเดียว เช่น การคำนวณและการแก้ปัญหาในวิชาคณิตศาสตร์ หลักการใช้ภาษา ความคิด รวบรวมข้อเท็จจริงในวิชาภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ เป็นต้น โดยภายหลัง จากที่ผู้เรียนมีโอกาสได้เรียนรู้แบบร่วมมือกัน ครูจะจัดให้มีการแข่งขันทางวิชาการเป็นทีม และประกาศผลเป็นชัยชนะของทีมแข่งขัน ไม่ใช่ชัยชนะของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

รูปแบบ TGT มีขั้นตอนการเรียนการสอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การนำเสนอความคิดรวบยอดใหม่ ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เนื้อหาที่เป็น ความคิดรวบยอดใหม่จากครูโดยตรง ไม่ใช้การเรียนแบบกลุ่ม เช่น การเรียนเรื่องสมการในวิชา คณิตศาสตร์ ครูผู้สอนอาจเลือกใช้รูปแบบการเรียนการสอนตรงในการสอนความคิดรวบยอด เรื่อง สมการ โดยดำเนินการสอนตามขั้นตอนของรูปแบบการเรียนการสอนตรง ได้แก่ การทบทวนความรู้เรื่อง สมการ การสอน หลักการและวิธีการในการแก้สมการ การให้แนวทาง และแสดงวิธีแก้สมการพร้อมตัวอย่างจากนั้นให้ผู้เรียนฝึกการแก้สมการตามวิธีการที่สอนโดย ครูให้คำแนะนำและตรวจสอบในขั้นนี้เป็นการฝึกแบบต่างคนต่างฝึก

ขั้นที่ 2 การจัดผู้เรียนเข้ากลุ่มแบบละความสามารถเพื่อฝึกปฏิบัติในขั้นนี้เป็นขั้นที่ ผู้เรียนฝึกทักษะการแก้สมการเพิ่มเติมและการประยุกต์ใช้ความรู้ ครูแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อย แบบละ ความสามารถเช่นเดียวกับรูปแบบจิกซอร์ 2 และให้โจทย์สมการแก้กลุ่มเพื่อฝึกหัด เพิ่มเติม สมาชิกในกลุ่มวางแผนการทำงานโดยอาจใช้วิธีจับคู่ฝึกการแก้สมการโดยสมาชิกต่าง ช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ โดยบางคู่อาจต้องเริ่มจาก การทบทวน หรือเรียนรู้ใหม่ ขั้นที่ 2 การจัดทีมเพื่อศึกษาและฝึกปฏิบัติเป็นการจัดผู้เรียนที่มี ความสามารถต่างกันเข้ากลุ่มแต่ละกลุ่มประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถ สูง ปานกลาง และต่ำ ซึ่งคล้ายรูปแบบ TGT เมื่อผู้เรียนเข้ากลุ่มเรียบร้อยแล้ว ครูจัดใบงานและใบคำตอบ ให้กับกลุ่ม ขั้นที่ 3 ทดสอบผู้เรียน

ขั้นที่ 3 ของรูปแบบ STAD นี้จะต่างจากรูปแบบ TGT ตรงที่ ภายหลังจากที่สมาชิกใน กลุ่มได้ศึกษาและฝึกปฏิบัติเพิ่มเติมเป็นกลุ่มเสร็จแล้วแทนที่จะเล่นเกมแข่งขัน รูปแบบ STAD จะมอบหมายให้ผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่มได้ทำแบบทดสอบย่อยด้วยตนเองและส่งให้ครูตรวจ เพื่อให้คะแนนรายบุคคลและคะแนนกลุ่ม การให้รางวัลแก่กลุ่มใช้วิธีการให้คะแนนแบบเดียวกับ รูปแบบ TGT

ขั้นที่ 4 การประกาศผลที่มที่ชนะการแข่งขัน ในรูปแบบ STAD กลุ่มที่ได้รับคะแนนสูงสุดจะได้รับรางวัลที่ไม่ใช่วัตถุสิ่งของ แต่เป็นคำชมเชย การแสดงความยินดีในจดหมายข่าวของ โรงเรียนเป็นต้น ซึ่งเป็นการจูงใจที่เป็นปัจจัยภายในรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือ ทั้ง จิกซอร์ 2 TGT และ STAD เป็นรูปแบบที่มีผู้นิยมนำไปประยุกต์ใช้มากที่สุดและนำไปใช้ร่วมกันกับการสอนเนื้อหาสาระต่าง ๆ ได้อย่างหลากหลายในทุกระดับชั้นอย่างไรก็ตามการนำรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือไปใช้นั้นผู้สอนควรคำนึงถึงการจัดโครงสร้างของเนื้อหาในบทเรียนให้เหมาะสมด้วย นอกจากนั้นรูปแบบการเรียนการสอนนี้จะมี ประสิทธิภาพดีต่อเมื่อผู้เรียนได้รับการสอนสาระจากครูเท่าที่จำเป็นมาแล้ว และมีทักษะในการสื่อสาร และทักษะทางสังคม

จากการศึกษารูปแบบการเรียนรู้อแบบร่วมมือทั้ง 3 แบบ คือ 1) จิกซอร์ 2) TGT 3) STAD ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าการเรียนรู้อแบบจิกซอร์ นอกจากเป็นการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจได้ดีจากการอ่านแบบร่วมมือแล้ว นั้นผู้วิจัยยังสังเกตเห็นว่าการใช้การพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคจิกซอร์นั้น จะช่วยพัฒนาทักษะด้านความร่วมมือซึ่งเป็นลักษณะสำคัญของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 จากนั้นอีกด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ศรารุณี เวียงอินทร์, มยุรีสิรินทร์ ศิริวรรณ และทิพาพร สุจจารี (2560) ได้ศึกษาการประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยเนื้อหาตามบริบท เปรียบเทียบคะแนนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่เรียนด้วยการเรียนรู้อแบบร่วมมือเทคนิคจิกซอร์ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนรู้อแบบร่วมมือเทคนิคจิกซอร์ ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเนื้อหาตามบริบทท้องถิ่นโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้อแบบร่วมมือเทคนิคจิกซอร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 82.62/79.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 75/75 2) คะแนนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่เรียนด้วยการเรียนรู้อแบบร่วมมือเทคนิคจิกซอร์ คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้อแบบร่วมมือเทคนิคจิกซอร์ คะแนนเฉลี่ยโดยรวมทั้งหมดอยู่ในระดับมาก ($=3.58$, $SD.=0.87$)

พิมพร พยุหะ (2557) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนโดยใช้การอ่านแบบจิ๊กซอว์ และศึกษาความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษและทักษะทางสังคมของนักเรียนหลังการเรียนโดยใช้การอ่านแบบจิ๊กซอว์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 จำนวน 33 คน ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษอ่าน เขียน (อ 31203) โรงเรียนสันป่าตองวิทยาคม อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการสอนจำนวน 5 แผน รวม 20 คาบ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ แบบประเมิน ความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ ตลอดจนแบบสังเกตทักษะทางสังคม วิเคราะห์ ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้นหลังการเรียนโดยใช้การอ่านแบบจิ๊กซอว์ ความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษของนักเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้หลังการเรียนโดยใช้การอ่านแบบจิ๊กซอว์ และทักษะทางสังคมของนักเรียนอยู่ในระดับดีมากหลังการเรียนโดยใช้การอ่านแบบจิ๊กซอว์

งานวิจัยต่างประเทศ

Block and Pressley, (2002) ได้ศึกษาเทคนิคการอ่านแบบจิ๊กซอว์กับการอ่านเพื่อความเข้าใจและศึกษาเกี่ยวกับช่วงเวลาของความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อเนื้อหาที่เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียน MTs Tarqiatul Himmah Pabelan Semarang district ในปีการศึกษา 2016/2017 ผลการวิจัยสรุปว่า นักเรียนมีความสามารถในการเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นหลังจากการจัดการเรียนการสอนโดยการสอนอ่านแบบจิ๊กซอว์และเมื่อใช้เทคนิคการอ่านแบบจิ๊กซอว์ต่อเนื่องพบว่านักเรียนมีคะแนนการอ่านสูงขึ้นตามลำดับ

Alaa, (2016) ได้ศึกษาผลกระทบของการใช้เทคนิคการอ่านแบบจิ๊กซอว์ที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจและทักษะการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 ของเมือง Rafah ประเทศอิสราเอล ผลการวิจัยพบว่า การใช้การใช้เทคนิคการอ่านแบบจิ๊กซอว์ที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจและทักษะการสื่อสารทำให้นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

Azam and Mehran, (2015) ได้ศึกษาการอ่านแบบร่วมมือจำนวน 3 เทคนิค ได้แก่ เทคนิค Jigsaw Numbered Heads Together และ conventional instruction ผลการทดลองสรุปว่าการสอนด้วยเทคนิค Jigsaw ทำให้นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงขึ้นมากที่สุด อันดับที่สองได้แก่เทคนิค Numbered Heads Together และ conventional instruction ตามลำดับ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการศึกษาค้นคว้า เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจและส่งเสริมทักษะด้านความร่วมมือ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบจิ๊กซอว์ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/10 ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. แบบแผนการทดลองและการดำเนินการทดลอง
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ขอบเขตประชากร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทิงวิทยาคม ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ การอ่านเพื่อความเข้าใจ (อ 33202) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 25561 จำนวน 152 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/10 จำนวน 33 คน ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษการอ่าน (อ33202) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยการจับห้องเรียนให้นักเรียนแต่ละความสามารถ คือ กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน โดยมีนักเรียนในกลุ่มเก่งจำนวน 12 คน กลุ่มปานกลาง จำนวน 11 คน และกลุ่มอ่อนจำนวน 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้ามี 4 ชนิด ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และส่งเสริมทักษะด้านความร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/10 จำนวน 3 แผน แผนละ 4 ชั่วโมง รวมเวลา 12 ชั่วโมง ใช้เวลาทำการสอน 6 สัปดาห์

2. แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษการอ่าน ชนิดเลือกตอบแบบ 4 ตัวเลือก 1 ฉบับ จำนวน 30 ข้อ

3. แบบสอบถามพึงพอใจต่อการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและส่งเสริมทักษะด้านความร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ 1 ฉบับ จำนวน 15 ข้อ

4. แบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการส่งเสริมทักษะด้านความร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ ซึ่งเป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีคำถามจำนวน 6 ข้อ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้กำหนดขั้นตอนในการดำเนินการสร้างและหาประสิทธิภาพเครื่องมือที่ใช้ ในการศึกษา แบ่งเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. การสร้างและหาคุณภาพแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อ่าน เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและส่งเสริมทักษะด้านความร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ จำนวน 3 แผน แผนละ 4 ชั่วโมงเวลา 12 ชั่วโมง มีกระบวนการดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องได้แก่ 'หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้แกนกลาง ทฤษฎีการอ่านภาษาอังกฤษ ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ลักษณะของผู้เรียนในทศวรรษที่ 21 ศึกษาทฤษฎีการสอนแบบจิ๊กซอว์ เอกสารการสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลักสูตรสถานศึกษา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงแนวทางการเลือกเนื้อหาที่เหมาะสม

1.2 ศึกษาหลักสูตรการจัดสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

1.3 วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ สาระสำคัญ มาตรฐาน ตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเพื่อความเข้าใจหน่วยการเรียนรู้ และเวลาเรียน

1.4 ศึกษาทฤษฎีการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบจิ๊กซอว์ ได้คิดรูปแบบชั้นเรียนแบบจิ๊กซอว์ (Jigsaw) ขึ้นมาเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือระหว่างผู้เรียนและสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและส่งเสริมทักษะด้านความร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ โดยยึดมาตรฐาน/ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการวัดและประเมินผล กิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีหน่วยการเรียนรู้ (Unit) และเรื่อง (Topic) ในหลักสูตร จำนวน 3 แผน รวมเวลา 12 ชั่วโมง ดังนี้

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Health and Sickness

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Technology

1.5 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าได้สร้างขึ้น จำนวน 3 แผน เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้อง ครอบคลุมทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า สารการเรียนรู้ จุดประสงค์ ความถูกต้องของรูปแบบการสอน การใช้ภาษา ครอบคลุมตามเนื้อหาการวัดและประเมินผลความยากง่ายของกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละชั้น ความเหมาะสมในการใช้สื่อการเรียนการสอน และเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

1.6 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินความเหมาะสมทางด้านต่าง ๆ โดยใช้แบบประเมิน ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) คือ เหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อย และเหมาะสมน้อยที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) โดยประเมินตามหัวข้อความสอดคล้องของสาระสำคัญ จุดประสงค์ สารการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล ซึ่งผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ประกอบด้วย

1.6.1 นายสิงห์คำ รักป่า ตำแหน่ง อาจารย์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา วุฒิการศึกษา PhD. English มหาวิทยาลัย Pune ประเทศ India ผู้เชี่ยวชาญ ด้านเนื้อหาภาษาอังกฤษ

1.6.2 นางพิพม์ชนก ปิงสุแสน ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการโรงเรียนเทิงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 วุฒิการศึกษา ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต (ศม.) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยพะเยา ผู้เชี่ยวชาญ ด้านเนื้อหาภาษาอังกฤษ

1.6.3 นางสาวจิราวรรณ เรือนสิทธิ์ ตำแหน่งครู วิทยฐานะ ครูโรงเรียนเทิงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 วุฒิการศึกษา ศึกษาศาสตร์

มหาบัณฑิต (ศษ.ม.) การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา

ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน ได้ประเมินแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้กับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในด้านความสอดคล้องของสาระสำคัญ จุดประสงค์ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลโดยใช้แบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

เกณฑ์การประเมิน

ค่าเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายถึง มีคุณภาพและความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง มีคุณภาพและความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึง มีคุณภาพและความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึง มีคุณภาพและความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00–1.50 หมายถึง มีคุณภาพและความเหมาะสมน้อยที่สุด

1.7 นำผลการประเมินมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยคุณภาพความเหมาะสมของแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.8 นำแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มาปรับปรุงข้อบกพร่องตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองใช้เพื่อหาคุณภาพของแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/5 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนเทิงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 จำนวน 38 คน เพื่อหาความเหมาะสมของสาระสำคัญ จุดประสงค์ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างคือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/10 จำนวน 33 คน

1.9 นำแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ปรับปรุงข้อบกพร่องโดยปรับกิจกรรมให้เหมาะสมกับเวลาจัดทำให้เป็นฉบับสมบูรณ์แล้วนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้งก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/10 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนเทิงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 36 จำนวน 33 คน

2. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2 ศึกษาหลักสูตร เนื้อหา มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดเพื่อดูว่ามาตรฐาน ตัวชี้วัด เนื้อหาสาระการเรียนรู้ว่าสอดคล้องกันหรือไม่

2.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยครอบคลุมเนื้อหาในระดับชั้น มาตรฐาน ตัวชี้วัดให้ สอดคล้องกับ ซึ่งเป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก โดยสร้างจำนวน 50 ข้อเพื่อคัดไว้ ใช้เป็นข้อสอบฉบับจริงจำนวน 30 ข้อ

2.4 วิเคราะห์เนื้อหา และสาระการเรียนรู้ มาตรฐาน ตัวชี้วัด การอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ

2.5 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของภาษาและตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาว่า ข้อสอบที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นมา มีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ การเรียนรู้หรือไม่ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.6 นำแบบทดสอบไปปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษา ค้นคว้าอิสระ พร้อมแบบประเมินนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ (ชุดเดิม) เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรง เชิงเนื้อหา ครอบคลุมเนื้อหาของจุดประสงค์การเรียนรู้ และประเมินความสอดคล้องระหว่าง ข้อคำถามกับ จุดประสงค์การเรียนรู้ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนแล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) โดยใช้สูตร IOC (สมนึก ภัททิยธนี, 2551) ซึ่งมีเกณฑ์ การประเมินดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

2.7 นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องเพื่อคัดเลือก ข้อสอบที่มีความสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00

2.8 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านการพัฒนาความสามารถ ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จำนวน 50 ข้อ ไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/5 โรงเรียนเทิงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 จำนวน 33 คนที่เคยเรียนด้วยแผน เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจโดยใช้การเรียนรู้แบบจิ๊กซอว์มาแล้ว เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ

2.9 นำคะแนนของผลการตรวจข้อสอบนำมาวิเคราะห์เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ โดยการวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อตามวิธีของ Brennan (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) คัดเลือกข้อสอบให้เหลือเพียง 30 ข้อ ตามที่ต้องการ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและเสริมสร้างทักษะด้านความร่วมมือโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบจิ๊กซอว์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/10 โดยสร้างแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าได้สร้างขึ้นและหาคุณภาพตามขั้นตอนดังนี้

3.1 ศึกษาทฤษฎี หลักการ เนื้อหาสาระ แนวคิด เกี่ยวกับความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

3.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนเป็นแบบมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 1 ฉบับ โดยยึดพฤติกรรมที่เกิดขึ้นกับนักเรียน ทั้งด้านความรู้สึกรู้สึก และด้านการปฏิบัติ จำนวน 20 ข้อ เพื่อเลือกใช้จริงจำนวน 15 ข้อ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยเป็น 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุดตามลำดับ โดยศึกษาจากหนังสือการวิจัยเบื้องต้น (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.51-5.00	มีความพึงพอใจมากที่สุด
3.51-4.50	มีความพึงพอใจมาก
2.51-3.50	มีความพึงพอใจปานกลาง
1.51-2.50	มีความพึงพอใจน้อย
1.00-1.50	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

3.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจเสนออาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษา ค้นคว้าอิสระ เพื่อตรวจสอบความครอบคลุม ความถูกต้องของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และความชัดเจนของภาษาที่ใช้

3.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ มาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

3.5 แบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ เสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม ตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

3.6 ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยให้ประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนา

ความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบจิ๊กซอว์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/10 ซึ่งมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่ารายการตรวจสอบข้อนั้นได้วัดความพึงพอใจของนักเรียน

0 เมื่อแน่ใจว่ารายการตรวจสอบข้อนั้นได้วัดความพึงพอใจของนักเรียน

-1 เมื่อแน่ใจว่ารายการตรวจสอบข้อนั้นได้วัดความพึงพอใจของนักเรียน

3.7 นำแบบวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษโดยพิจารณาข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ '0.50 ถึง 1.00 แล้วตัดข้อคำถามที่เข้าเกณฑ์ 15 ข้อ

3.8 จัดพิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ฉบับจริง จำนวน 15 ข้อ เพื่อนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4. แบบสัมภาษณ์ทักษะด้านความร่วมมือต่อการสอนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบจิ๊กซอว์ โดยรูปแบบใช้รูปแบบการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Se-structured Interview) คือเป็นการสัมภาษณ์ที่มีการวางแผน การสัมภาษณ์ไว้ก่อนล่วงหน้าอย่างเป็นขั้นตอนแบบเข้มงวดพอสมควร และข้อคำถามในการสัมภาษณ์มีโครงสร้างแบบหลวม (Loosely structure)

4.1 ศึกษาทฤษฎี หลักการ เนื้อหาสาระ แนวคิด เกี่ยวกับการสัมภาษณ์ความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

4.2 สร้างแบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจของนักเรียนเป็นแบบกึ่งโครงสร้าง (Se-structured Interview)

4.3 นำแบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจเสนออาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษา ค้นคว้า อีสรระ เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมความถูกต้องของแบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และความชัดเจนของภาษาที่ใช้

4.4 นำแบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ มาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

4.5 แบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ เสนอผู้เชี่ยวชาญ ชุดเดิมตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

4.6 ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจต่อการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจและส่งเสริมทักษะด้านความร่วมมือ ของผู้เรียน โดยให้ประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบจิ๊กซอว์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/10 ซึ่งมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่ารายการตรวจสอบข้อนั้นได้วัดความพึงพอใจของนักเรียน

0 เมื่อแน่ใจว่ารายการตรวจสอบข้อนั้นได้วัดความพึงพอใจของนักเรียน

-1 เมื่อแน่ใจว่ารายการตรวจสอบข้อนั้นได้วัดความพึงพอใจของนักเรียน

4.7 นำแบบวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษโดยพิจารณาข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00 แล้วตัดข้อคำถามที่เข้าเกณฑ์ 6 ข้อ

4.8 จัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษฉบับจริง จำนวน 6 ข้อ เพื่อนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4.9 นำไปสัมภาษณ์ บันทึกเสียง และถอดเสียงจากการบันทึกเทป

แบบแผนการทดลองและการดำเนินการทดลอง

1. แบบแผนการทดลอง การทดลองครั้งนี้ผู้ศึกษาใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) ดังตาราง 9

ตาราง 9 แสดงแบบแผนการทดลอง One Group Pre-test Post-test Design

สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
T ₁	X	T ₂

T1 หมายถึง สอบก่อนการทดลอง

X หมายถึง แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบจิ๊กซอว์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/10

T2 หมายถึง สอบหลังการทดลอง

2. การดำเนินการทดลอง การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงทดลอง กลุ่มตัวอย่างซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ซึ่งผู้ศึกษาค้นคว้าเป็นผู้ดำเนินการทดลองเอง และใช้เวลาทดลอง 12 ชั่วโมง โดยมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

2.1 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบจิ๊กซอว์ไปทดสอบ ก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/10 โรงเรียนเทิงวิทยาคม ซึ่งเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 33 คน และตรวจบันทึกคะแนนไว้เพื่อวิเคราะห์หาค่าทางสถิติตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าต่อไป

2.2 ให้กลุ่มตัวอย่างเรียนด้วยแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อ่านเรื่อง การอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบจิ๊กซอว์ ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นจำนวน 3 แผน แผนละ 4 ชั่วโมงรวม 12 ชั่วโมง

2.3 หลังจากการสอนเนื้อหาทั้งหมดครบแล้ว นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบจิ๊กซอว์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/10 ชุดเดิม มาทำการทดสอบหลังเรียนกับกลุ่มตัวอย่างอีกครั้ง (Post-test) และตรวจบันทึกคะแนน

2.4 หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อ่านเรื่อง การอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบจิ๊กซอว์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/10 ด้วยสูตร E1/E2 (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

2.5 เปรียบเทียบผลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจจากการใช้แผนการจัดการจัดการจัดการเรียนรู้อ่านเรื่อง การอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบจิ๊กซอว์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/10 โดยเปรียบเทียบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการวิเคราะห์ t-test Dependent

2.6 นำแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นให้นักเรียนตอบหลังจากที่เรียนด้วยแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อ่านเรื่อง การอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบจิ๊กซอว์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/10 ครบทั้ง 3 แผน แล้วนำไปวิเคราะห์ผลต่อไป

2.7 นำแบบสัมภาษณ์ทักษะด้านความร่วมมือ ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นไปสัมภาษณ์นักเรียนหลังจากที่เรียน ด้วยแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อ่านเรื่อง การอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบจิ๊กซอว์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/10 โดยสุ่มนักเรียนที่จะสัมภาษณ์จากนักเรียน 3 กลุ่มคือ นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูง จำนวน 3 คน นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านปานกลาง 3 คน และนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับอ่อน จำนวน 3 คน รวมทั้งหมด 9 คน แล้วนำผลการสัมภาษณ์ไปวิเคราะห์ผล

3. ระยะเวลาในการดำเนินการ โดยดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/10 โรงเรียนเทิดวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 จำนวน 33 คน ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ตั้งแต่เดือน ธันวาคม 2561 ถึงเดือนมกราคม 2562 โดยใช้เวลาในการทดลอง 12 ชั่วโมง ดังตาราง 10

ตาราง 10 แสดงแผนการดำเนินการทดลอง

ลำดับที่	แผนการจัดการเรียนรู้	เนื้อหา	จำนวน ชั่วโมง
ทดสอบก่อนเรียน			
1	1	Unit 1: Environment Topic: Global Warming	2
2	1	Unit 1: Environment Topic: Global Warming	2
3	2	Unit: Health and Sickness Topic: Health and Sickness	2
4	2	Unit: Health and Sickness Topic: Health and Sickness	2
5	3	Unit: Technology Topic: No more secret	2
6	3	Unit: Technology Topic: No more secret	2
ทดสอบหลังเรียน			

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ขั้นตอนในการดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. หาร้อยละ คะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบจิ๊กซอว์ ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์จากการเรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบจิ๊กซอว์ ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนน แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนใช้สถิติ t-test (Dependent Samples) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

3. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค

การอ่านแบบจิ๊กซอว์ โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษการอ่าน เพื่อความเข้าใจ ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้น จำนวน 15 ข้อ

4. แบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi Structured Interview) ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้น จำนวน 6 ข้อ โดยวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ

1. การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตรดัชนีค่าความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence) คำนวณจากสูตร ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2551)

$$IOC = \frac{R}{N}$$

IOC คือ ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อกระทงกับจุดประสงค์

R คือ ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1. ร้อยละ (Percentage) คำนวณจากสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$P = \frac{F \times 100}{n}$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ

F แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงเป็นร้อยละ

n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

2. ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) คำนวณจากสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมทั้งหมดของความถี่คูณคะแนน

N แทน ผลรวมทั้งหมดของความถี่ซึ่งมีค่าเท่ากับจำนวนข้อมูลทั้งหมด

3. วิเคราะห์ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) คำนวณจากสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$S = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

N แทน จำนวนคู่ทั้งหมด

X แทน คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มข้อมูล

$\sum x$ แทน ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่

สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

สถิติที่ใช้ในการศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จากการเรียน ด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบจิ๊กซอว์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/10 ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ใช้สถิติ t-test (Dependent Samples) คำนวณจากสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ

D แทน ผลต่างระหว่างคะแนนก่อนเรียน-หลังเรียนแต่ละคู่

N แทน จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากที่นำเสนอความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและวิธีดำเนิน การศึกษาค้นคว้าและในบทนี้จะได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ผู้ศึกษาค้นคว้าได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลความหมาย และเสนอผลการวิเคราะห์ ข้อมูลให้ถูกต้อง ตลอดจนการสื่อความหมายของข้อมูลที่ตรงกัน ดังนี้

N แทน จำนวนนักเรียน

$\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย (Mean)

S.D. แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

t แทน สถิติทดสอบที่ใช้เปรียบเทียบกับวิกฤตเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 3 ตอนได้แก่

ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ทั้งก่อนและหลังเรียนหลังจากการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความ เข้าใจและทักษะด้านความร่วมมือโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบจิ๊กซอว์

ผู้วิจัยทำการทดสอบเพื่อวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 33 คน ทั้งก่อนและหลังเรียน โดยข้อสอบมีจำนวน 30 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน จากนั้นนำคะแนนที่นักเรียนทำได้นั้นมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน และทดสอบ ของคะแนนจากแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบกัน ดังตาราง 11 มีดังนี้

ตาราง 11 แสดงการเปรียบเทียบผลการทดลองคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนจากการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและเสริมสร้างทักษะด้านความร่วมมือโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบจิ๊กซอว์

ผลการทดลอง	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
ก่อนการทดลอง	33	17.55	4.49		
				10.63	0.00*
หลังการทดลอง	33	23.15	3.37		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 11 พบว่าคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์เพิ่มขึ้นหลังการทดลอง โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนทดลองเท่ากับ 17.55 และ หลังทดลองเท่ากับ 23.15 โดยมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเท่ากับ 5.6 และเมื่อพิจารณาคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนแต่ละคน พบว่านักเรียนทุกคนมีคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 12 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียนจากการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและทักษะด้านความร่วมมือโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบจิ๊กซอว์

	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
1	14	23
2	17	25
3	19	25
4	16	24
5	13	22
6	19	26
7	15	21
8	21	27
9	18	24
10	18	25

ตาราง 12 (ต่อ)

	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
11	21	23
12	12	15
13	10	17
14	16	22
15	21	27
16	19	25
17	23	28
18	13	19
19	20	27
20	19	21
21	7	21
22	22	24
23	24	24
24	24	26
25	18	23
26	25	24
27	13	24
28	14	21
29	23	27
30	15	20
31	19	26
32	21	24
33	10	14
คะแนนเฉลี่ย	17.55	23.15

จากตาราง 12 พบว่านักเรียนทุกคนมีคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้นหลังจากการสอน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและเสริมสร้างทักษะด้านความร่วมมือ โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบจิกซอว์

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและทักษะด้านความร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์

โดยแบบสอบถามความพึงพอใจนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความพึงพอใจและทักษะด้านความร่วมมือของนักเรียนที่มีต่อการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและทักษะด้านความร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ ทั้งนี้แบบสอบถามความพึงพอใจมีทั้งหมด 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านรายวิชาในหลักสูตร
2. ด้านเนื้อหา
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน
4. ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้
5. ด้านครูผู้สอน
6. ด้านการวัดและประเมินผล

การพิจารณาว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและส่งเสริมทักษะด้านความร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์นั้นจะพิจารณาข้อคิดเห็นเชิงบวก ซึ่งใช้หลักเกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.51-5.00	มีความพึงพอใจมากที่สุด
3.51-4.50	มีความพึงพอใจมาก
2.51-3.50	มีความพึงพอใจปานกลาง
1.51-2.50	มีความพึงพอใจน้อย
1.00-1.50	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

ตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนแบบสำรวจความพึงพอใจ
ของนักเรียนที่มีต่อการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความ
เข้าใจและทักษะด้านความร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์

การจัดการเรียนการสอน	ระดับความ		การแปลผล
	พึงพอใจ ($\bar{X}$)	S.D.	
1. ด้านรายวิชาในหลักสูตร			
1. เนื้อหาในรายวิชาเหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ ของนักเรียน	4.09	0.58	พึงพอใจมาก
2. โครงสร้างของเนื้อหาชัดเจน	3.97	0.64	พึงพอใจมาก
2. ด้านเนื้อหา			
1. เนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปสู่ยาก	4.06	0.79	พึงพอใจมาก
2. เนื้อหามีความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	3.82	0.88	พึงพอใจมาก
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน			
1. นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน	4.15	0.67	พึงพอใจมาก
2. นักเรียนมีโอกาสในการแลกเปลี่ยนความรู้กับสมาชิก ในกลุ่ม	4.15	0.80	พึงพอใจมาก
3. นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจด้วย เทคนิคการสอนแบบจิ๊กซอว์	4.24	0.87	พึงพอใจมาก
3. ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้			
1. นักเรียนได้รับการส่งเสริมทักษะการทำงานเป็นทีม	4.18	0.73	พึงพอใจมาก
2. นักเรียนได้รับการส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกัน	4.18	0.58	พึงพอใจมาก
3. นักเรียนเห็นคุณค่าในตัวเอง	3.94	0.61	พึงพอใจมาก
4. ด้านครูผู้สอน			
1. ครูชี้แจงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่าน เพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ได้อย่างชัดเจน	3.79	0.70	พึงพอใจมาก

ตาราง 13 (ต่อ)

การจัดการเรียนการสอน	ระดับความ		การแปลผล
	พึงพอใจ		
	$(\bar{X})$	S.D.	
4. ด้านครูผู้สอน			
1. ครูชี้แจงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ได้อย่างชัดเจน	3.79	0.70	พึงพอใจมาก
2. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียน โดยความสามารถ และเพศ อย่างเหมาะสม	3.82	0.58	พึงพอใจมาก
3. ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก ให้คำปรึกษาและดูแลนักเรียนในชั้นเรียนอย่างทั่วถึง	4.15	0.62	พึงพอใจมาก
5. ด้านการวัดและประเมินผล			
1. การประเมินและรายงาน ผลของนักเรียนเป็นรายบุคคลและแบบกลุ่ม	3.85	0.76	พึงพอใจมาก
2. การประเมินผลครอบคลุมเนื้อหาที่เรียน	4.06	0.61	พึงพอใจมาก
เฉลี่ยรวม	4.03	0.69	พึงพอใจมาก

ผลการวิเคราะห์แบบสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/10 จำนวน 33 คน หลังการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ได้นำผลจากแบบสำรวจความพึงพอใจมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยประเด็นที่สอบถาม มีทั้งหมด 6 ประเด็น ได้แก่ ด้านรายวิชาในหลักสูตร ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ ด้านครูผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผล จากตารางพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยมีค่าเฉลี่ยรวมคือ 4.03 ซึ่งมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณาจากประเด็นย่อยพบว่าประเด็นที่มีคะแนนความพึงพอใจสูงสุดได้แก่ นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจด้วยเทคนิคการสอนแบบจิ๊กซอว์ โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.24 ซึ่งมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมากและประเด็นย่อยที่มีคะแนนความพึงพอใจน้อยที่สุดได้แก่ ครูชี้แจงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ได้อย่างชัดเจน โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.79 ซึ่งมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมากเช่นกัน

ตอนที่ 3 การสัมภาษณ์ทักษะด้านความร่วมมือของนักเรียนต่อการสอน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและทักษะด้านความร่วมมือ โดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์

เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับทักษะด้านความร่วมมือหลังจากการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและทักษะด้านความร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ ผู้วิจัยจึงได้ออกแบบ แบบสัมภาษณ์ซึ่งเป็นแบบสัมภาษณ์เชิงกึ่งโครงสร้าง โดยการสัมภาษณ์ได้คัดเลือกตัวแทนนักเรียนคละตามความสามารถ โดยนักเรียนกลุ่มเก่งจำนวน 3 คน กลุ่มปานกลาง 3 คน และกลุ่มอ่อน 3 คน รวม 9 คน ซึ่งการจัดกลุ่มนั้นได้มาจากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โดยประเด็นที่ใช้สัมภาษณ์จะมี 2 ประเด็นหลัก ๆ ได้แก่การจัดการเรียนรู้และทักษะด้านความร่วมมือ มีทั้งหมด 6 ข้อ ผลการสัมภาษณ์ปรากฏว่า นักเรียนทั้ง 9 คนที่อยู่ในกลุ่ม เก่ง กลาง อ่อน มีความเห็นที่ตรงกันในด้านบวก ดังนี้

ประเด็นที่ 1 ด้านการจัดการเรียนรู้มีทั้งหมด 4 ข้อ

1. นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้หรือไม่ อย่างไร สำหรับประเด็นที่ 1 นั้นนักเรียนมีความความคิดเห็นที่ตรงกันว่า สามารถนำความรู้ที่ได้จากการทำกิจกรรมไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ เช่น ในการทำอ่านบทความต่าง ๆ นำความรู้ที่ได้รับไปต่อยอดในการอ่านบทความภาษาอังกฤษเพื่อศึกษาต่อในระดับมหาลัย หรือระดับที่สูงขึ้น และเทคนิคจิ๊กซอว์ยังทำให้เกิดความสามัคคี โดยมี

S2 เป็นตัวแทนของนักเรียนกลุ่มเก่ง

S5 เป็นตัวแทนของนักเรียนกลุ่มปานกลาง

S8 เป็นตัวแทนของนักเรียนกลุ่มอ่อน

S2: “คะก็ใช้ในทำข้อสอบต่าง ๆ เช่นการสอบเข้ามหาลัยคะ” (ภาคผนวก/นักเรียนคนที่ 2/13 มี.ค.2562)

S5: “ได้คะ มีการนำไปประยุกต์ใช้ในการสอบเข้า เรียนต่อในระดับต่าง ๆ เช่น การสอบเข้ามหาวิทยาลัยคะ” (ภาคผนวก/นักเรียนคนที่ 5/13 มี.ค. 2562)

S8: “ได้คะ เพราะว่าสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการทำงานในชีวิตประจำวันได้คะทำให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะคะ” (ภาคผนวก/นักเรียนคนที่ 8/13 มี.ค. 2562)

2. ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก ให้คำปรึกษาและดูแลนักเรียนในชั้นเรียนอย่างทั่วถึงหรือไม่ อย่างไร

กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์นั้น เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยในกระบวนการจัดการเรียนรู้เน้นบทบาทของครูคือ เป็นผู้คอยให้ความช่วยเหลือ จัดหา และชี้แนะแหล่งค้นคว้าข้อมูล ซึ่งผู้เรียนเป็นผู้ค้นคว้าเองจากการสัมภาษณ์ในประเด็นนี้นักเรียนมีความคิดเห็นที่ตรงกันว่า ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกและดูแลนักเรียนในชั้นเรียนได้อย่างทั่วถึง หากนักเรียนกลุ่มไหนหรือคนมีข้อสงสัยครูก็จะเดินทางไปหาที่โต๊ะเพื่อตอบข้อสงสัยให้นักเรียน โดยมี

S3 เป็นตัวแทนของนักเรียนกลุ่มเก่ง

S5 เป็นตัวแทนของนักเรียนกลุ่มปานกลาง

S6 เป็นตัวแทนของนักเรียนกลุ่มอ่อน

S3: “ครูดูแลนักเรียนอย่างทั่วถึงค่ะ เพราะเวลาที่เราได้ทำบัพได้ถอบทความ ครูก็จะเดินมาถามตลอดว่าใครไม่ได้บ้างใครได้บ้าง แล้วก็จะมีอะไรที่เอ่อแปลไม่ได้มีอะไรอย่างเนี่ยะค่ะ ครูช่วยเหลือตลอดค่ะ” (ภาคผนวก/นักเรียนคนที่ 3/13 มี.ค. 2562)

S5: “อ่า ครูมีความทั่วถึงในห้องเพราะว่า ถ้าสมมุติว่าบัพไหนที่เราไม่สามารถแปลได้ ครูก็จะมา โกດ์ไลน์ให้ว่าควรจะแปลยังไง” (ภาคผนวก/นักเรียนคนที่ 5/13 มี.ค. 2562)

S6: “มีครับผม มีการให้คำปรึกษานักเรียนและมีการเดินไปยังกลุ่มต่าง ๆ เพื่อให้คำปรึกษาอย่างสม่ำเสมอครับผม” (ภาคผนวก/นักเรียนคนที่ 6/13 มี.ค. 2562)

3. นักเรียนทราบผลการประเมินการเรียนรู้ของตนเองและของกลุ่มอย่างสม่ำเสมอหรือไม่อย่างไร

กระบวนการในการจัดการเรียนการสอนแบบจิ๊กซอว์นั้นครูจะต้องแจ้งผลการประเมินการเรียนรู้ของนักเรียนรายบุคคลและของกลุ่มอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่ก็มีความคิดเห็นที่ครูได้แจ้งผลการประเมินอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้นักเรียนทราบคะแนนแล้วนำไปพัฒนาตนเองในบัพต่อไป โดยมี

S9 เป็นตัวแทนของนักเรียนกลุ่มเก่ง

S4 เป็นตัวแทนของนักเรียนกลุ่มปานกลาง

S8 เป็นตัวแทนของนักเรียนกลุ่มอ่อน

S9: “ทราบอย่างสม่ำเสมอครับ ทำให้สามารถประเมินตนเอง และวางแผนพัฒนาทักษะของตนเองในโอกาสต่อไปได้ครับ” (ภาคผนวก/นักเรียนคนที่ 9/13 มี.ค. 2562)

S4: “ค่ะ ก่อนที่จะมีการเรียน ครูก็ให้ทำฟรีเทสก่อนค่ะ แล้วจากนั้นเราก็เรียนสุดท้ายก็ทำโพสเทสค่ะ เราก็จะได้”เปรียบเทียบคะแนน ระหว่าง ฟรีเทส กับ โพสเทส ทำให้เรารู้ว่าเรามีการพัฒนาจากฟรีเทส มากน้อยเพียงใดค่ะ” (ภาคผนวก/นักเรียนคนที่ 4/13 มี.ค. 2562)

S8: “สม่าเสมอค่ะ เพราะว่าเมื่อทำกิจกรรมเสร็จ ทำกิจกรรมสำเร็จแล้วครูก็จะมาบอกผลประเมินทุก ๆ ครั้งค่ะ” (ภาคผนวก/นักเรียนคนที่ 8/13 มี.ค. 2562)

4. เนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับเวลาเรียนหรือไม่อย่างไร

ในส่วนของเวลาในการจัดการเรียนการสอนนั้นนักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดที่ใช้เวลามากเกินไปในการทำจัดกิจกรรม นักเรียนมีความคิดเห็นเห็นว่า 1 บทความไม่ควรใช้เวลามากเกินไป โดยมี

S3 เป็นตัวแทนของนักเรียนกลุ่มเก่ง

S4 เป็นตัวแทนของนักเรียนกลุ่มปานกลาง

S7 เป็นตัวแทนของนักเรียนกลุ่มอ่อน

S3: “หนูรู้สึกว่าการเนื้อหาไม่ค่อยมีความเหมาะสมกับเวลาเรียนเท่าไรค่ะ อย่างเช่น 1 เรื่องที่เราเรียนเนี่ย เราจะเรียนกันหลายวันมาก แต่ว่าถ้าพูดถึงเวลาในแต่ละคาบ 50 นาที หนูว่าเหมาะสมแล้ว แต่ว่าถ้าจะเป็นแบบว่า 1 เรื่องแล้วเราเรียนแบบว่าหลายคาบเกินไปอะคะ มันจะทำให้เรารู้สึก เรียนเรื่องนี้อีกแล้วหรอ มันน่าเบื่อ” (ภาคผนวก/นักเรียนคนที่ 3/13 มี.ค. 2562)

S4: “ค่ะ หนูรู้สึกว่า เวลามันมากเกินไป ทำให้เสียเวลาในการเรียนรู้บทความอื่น ๆ ค่ะ” (ภาคผนวก/นักเรียนคนที่ 4/13 มี.ค. 2562)

S7: “เนื้อหามีความเหมาะสมกับเวลาอยู่ครับแต่ต้องใช้เวลามากไปหน่อย ต้องใช้เวลาสัก 1- 2 วันครับ” (ภาคผนวก/นักเรียนคนที่ 7/13 มี.ค. 2562)

ประเด็นที่ 2 ทักษะด้านความร่วมมือ จำนวน 2 ข้อ

1. นักเรียนมีโอกาสในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสมาชิกในกลุ่มได้หรือไม่อย่างไร

สำหรับประเด็นเกี่ยวกับทักษะด้านความร่วมมือนั้นนักเรียนมีความคิดเห็นที่ตรงกันว่านักเรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม เนื่องจากต้องปรึกษากันทั้งที่เกี่ยวกับคำศัพท์และประโยครวมถึงต้องทำความเข้าใจบทความให้เข้าใจไปทิศทางเดียวกัน การสื่อสารกันทำให้เข้าใจกันมากขึ้น โดยมี

S2 เป็นตัวแทนของนักเรียนกลุ่มเก่ง

S4 เป็นตัวแทนของนักเรียนกลุ่มปานกลาง

S8 เป็นตัวแทนของนักเรียนกลุ่มอ่อน

S2: “มีการแลกเปลี่ยนกันตอนหาความหมายของคำในบทความค่ะ” (ภาคผนวก/นักเรียนคนที่ 2/13 มี.ค. 2562)

S4: “มีค่ะ มีการแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนค่ะ ได้นำความรู้ที่ตนเองได้แปลมาแชร์กับคนอื่น ๆ ค่ะ” (ภาคผนวก/นักเรียนคนที่ 4/13 มี.ค. 2562)

S8: “ได้ค่ะ เนื่องจากทำให้เกิดการสื่อสารกันมากขึ้นค่ะ หากไม่สื่อสารกันก็จะไม่เข้าใจกันค่ะ” (ภาคผนวก/นักเรียนคนที่ 8/13 มี.ค. 2562)

2. นักเรียนเกิดทักษะการทำงานเป็นทีมหรือไม่อย่างไร

จากการที่ได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันในกลุ่มทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการทำงานเป็นทีมมากขึ้นคือ ได้แบ่งปันความรู้ คำศัพท์ที่ได้กับเพื่อนสมาชิก คำศัพท์บางคำเพื่อนสมาชิกบางคน อาจจะรู้ความหมายบางคนไม่รู้ความหมายก็คอยช่วยเหลือกันทำให้ทีมของตัวเองสำเร็จ นักเรียนบางคนไม่ค่อยชอบการทำงานเป็นทีม แต่เมื่อใช้ เทคนิคจิ๊กซอว์ทำให้นักเรียนคนนั้นเห็นความสำคัญของการทำงานเป็นทีมมากขึ้น โดยมี

S9 เป็นตัวแทนของนักเรียนกลุ่มเก่ง

S5 เป็นตัวแทนของนักเรียนกลุ่มปานกลาง

S6 เป็นตัวแทนของนักเรียนกลุ่มอ่อน

S9: “เกิดครับ เพราะการใช้คำพูดสื่อสารกัน เป็นเรื่องสำคัญในการทำงานทำงานเป็นทีมครับ” (ภาคผนวก/นักเรียนคนที่ 9/13 มี.ค. 2562)

S5: “อย่างที่ได้พูดไปในตอนต้นนะค่ะ ว่ามีการแบ่งสมาชิกในกลุ่มว่าเราใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ ดังนั้นจะมีการทำงานอย่างเป็นทีมแน่นอนค่ะ” (ภาคผนวก/นักเรียนคนที่ 5/13 มี.ค. 2562)

S6: “สำหรับผมเป็นคนที่ไม่ค่อยทำงานเป็นกลุ่มมากนักครับ แต่ว่าเทคนิคจิ๊กซอว์เนี่ยะครับทำให้ผมได้ทักษะในการทำงานเป็นทีมมากขึ้น” (ภาคผนวก/นักเรียนคนที่ 6/13 มี.ค. 2562)

บทที่ 5

บทสรุป

การสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและทักษะด้านความร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6/10 ผู้ศึกษาค้นคว้า ได้สรุปผลอภิปรายผลและ ข้อเสนอแนะตามลำดับ ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านก่อนและหลังการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/10 โรงเรียนเทิงวิทยาคม อำเภอเทิงจังหวัดเชียงราย
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบจิ๊กซอว์
3. เพื่อศึกษาทักษะด้านความร่วมมือของนักเรียนที่สอนโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบจิ๊กซอว์

สมมุติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 /10 ที่สอนโดยการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคแบบจิ๊กซอว์มีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/10 ที่สอนโดยการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคแบบจิ๊กซอว์มีความพึงพอใจอยู่ในระดับดี
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/10 ที่สอนโดยการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคแบบจิ๊กซอว์เกิดทักษะด้านความร่วมมือ

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตประชากร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทิงวิทยาคม ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษการอ่านเพื่อความเข้าใจ (อ 33202) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 152 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/10 จำนวน 33 คน ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษการอ่าน (อ33202) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยการจัดห้องเรียนให้นักเรียน คณะความสามารถ คือ กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน โดยมีนักเรียนในกลุ่มเก่ง จำนวน 12 คน กลุ่มปานกลาง จำนวน 11 คน และกลุ่มอ่อนจำนวน 10 คน

ระยะเวลาในการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาในการทดลอง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โดยทดลองจำนวน 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ จำนวน 12 คาบ

วิธีการดำเนินการวิจัย

ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้แกนกลาง
2. ศึกษาทฤษฎีการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
3. ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และการจัดการเรียนรู้ ด้วยกระบวนการกลุ่ม การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ และลักษณะของผู้เรียนในทศวรรษที่ 21
4. ศึกษาทฤษฎีการสอนอ่านแบบจิ๊กซอว์ และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
5. ศึกษาทฤษฎี หลักการ เนื้อหาสาระ แนวคิด เกี่ยวกับความพึงพอใจในการเรียน การสอนภาษาอังกฤษ

สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและทักษะด้านความร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/10 จำนวน 3 แผน แผนละ 4 ชั่วโมง รวมเวลา 12 ชั่วโมง ใช้เวลาทำการสอน 6 สัปดาห์

2. แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษการอ่าน ชนิดเลือกตอบแบบ 4 ตัวเลือก 1 ฉบับ จำนวน 30 ข้อ

3. แบบสอบถามพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและทักษะด้านความร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ 1 ฉบับ จำนวน 15 ข้อ

4. แบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและทักษะด้านความร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ ซึ่งเป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีคำถามจำนวน 6 ข้อ

5. นำเครื่องมือทั้งหมดนำไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระและผู้เชี่ยวชาญที่เป็นครูสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่านซึ่งได้แก่

5.1 นายสิงห์คำ รักป่า ตำแหน่ง อาจารย์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา วุฒิการศึกษา PhD. English มหาวิทยาลัย Pune ประเทศ India ผู้เชี่ยวชาญ ด้านเนื้อหาภาษาอังกฤษ

5.2 นางพิมพ์ชนก ปิงสุแสน ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ โรงเรียนเทิงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 วุฒิการศึกษา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศม.) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยพะเยา ผู้เชี่ยวชาญ ด้านเนื้อหาภาษาอังกฤษ

5.3 นางสาวจิราวรรณ เรือนสิทธิ์ ตำแหน่งครู โรงเรียนเทิงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 วุฒิการศึกษา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ศษ.ม.) การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ผู้เชี่ยวชาญ ด้านการบริหารการศึกษา

เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้อง ครอบคลุมทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า สารการเรียนรู้ จุดประสงค์ ความถูกต้องของรูปแบบการสอน การใช้ภาษา ครอบคลุมตามเนื้อหาการวัดและประเมินผลความยากง่ายของกิจกรรมการเรียนรู้ ในแต่ละชั้น ความเหมาะสมในการใช้สื่อการเรียนการสอน และเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและทักษะด้านความร่วมมือโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบจิ๊กซอว์ไปทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/10 โรงเรียนเทิงวิทยาคม ซึ่งเป็นกลุ่มทดลอง

จำนวน 33 คน และตรวจบันทึกคะแนนไว้เพื่อวิเคราะห์หาค่าทางสถิติตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้าต่อไป

2. ครูอธิบายรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบจิ๊กซอว์ให้ผู้เรียนในห้องทราบโดยมีขั้นตอนคร่าวๆ ดังนี้

2.1 ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนโดยละความสามารถโดยนำผลการเรียนของภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 มาใช้ในการคละนักเรียนเรียกกลุ่มนี้ว่า “Home Groups”

2.2 นักเรียนในกลุ่มแบ่งกันศึกษาบทความโดยแบ่งกันรับผิดชอบคนละย่อหน้าของบทความนั้น

2.3 นักเรียนในกลุ่ม Home Groups ที่ได้ศึกษาย่อหน้าเดียวกันแยกมารวมกลุ่มกันอีกหนึ่งรอบ เรียกว่า “Expert Groups” แล้วร่วมกันศึกษาเนื้อหาที่ได้รับมอบหมาย

2.4 สมาชิกในกลุ่ม Expert Groups แยกย้ายกลับมายัง Home Groups ของตนเอง และนำความรู้ที่ได้ศึกษามาแบ่งปันให้เพื่อนในกลุ่ม Home Groups ให้เข้าใจไปในทิศทางเดียวกัน

2.5 นักเรียนทำแบบทดสอบเพื่อรวมคะแนนเป็นคะแนนรวมของกลุ่ม

3. ให้กลุ่มตัวอย่างเรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและทักษะด้านความร่วมมือโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบจิ๊กซอว์ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นจำนวน 3 แผน แผนละ 4 ชั่วโมงรวม 12 ชั่วโมง

4. หลังจากสอนเนื้อหาทั้งหมดครบแล้ว นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและทักษะด้านความร่วมมือโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบจิ๊กซอว์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/10 ชุดเดิม มาทำการทดสอบหลังเรียนกับกลุ่มตัวอย่างอีกครั้ง (Post-test) และตรวจบันทึกคะแนน

5. นำแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้นักเรียนตอบหลังจากที่เรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและทักษะด้านความร่วมมือโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบจิ๊กซอว์

6. นำแบบสัมภาษณ์ทักษะด้านความร่วมมือหลังจากการสอนโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบจิ๊กซอว์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปสัมภาษณ์นักเรียนหลังจากที่เรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและทักษะด้านความร่วมมือโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบจิ๊กซอว์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/10 โดยสุ่มนักเรียนที่จะสัมภาษณ์จากนักเรียน 3 กลุ่มคือ นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเก่ง จำนวน 3 คน นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปานกลาง 3 คน และนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มอ่อน จำนวน 3 คน รวมทั้งหมด 9 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนที่ได้จากการ ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ และทักษะด้านความร่วมมือโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบจิ๊กซอว์ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและทักษะด้านความร่วมมือโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบจิ๊กซอว์ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนน แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ t-test (Dependent Sample)

3. หาค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความพึงพอใจของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแผนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและทักษะด้านความร่วมมือโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบจิ๊กซอว์โดยใช้แบบสอบถาม

4. แบบสัมภาษณ์ทักษะด้านความร่วมมือหลังจากสอนด้วยการพัฒนาทักษะเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบจิ๊กซอว์โดยใช้การสัมภาษณ์วิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้าเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และทักษะด้านความร่วมมือนั้น สามารถสรุปผลการศึกษาค้นคว้า ได้ว่า

1. คะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์เพิ่มขึ้นหลัง การทดลองโดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนทดลองเท่ากับ 17.55 และ หลังทดลองเท่ากับ 23.15 โดยมี คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเท่ากับ 5.6 และเมื่อพิจารณาคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่สอนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน เพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์พบว่านักเรียนมีคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ .01

2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยมีค่าเฉลี่ยรวมคือ 4.03 ซึ่งมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณาจาก ประเด็นย่อยพบว่าประเด็นที่มีคะแนนความพึงพอใจสูงสุดได้แก่ นักเรียนได้พัฒนาทักษะ การอ่านเพื่อความเข้าใจด้วยเทคนิคการสอนแบบจิ๊กซอว์ โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.24 ซึ่งมี ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมากและประเด็นย่อยที่มีคะแนนความพึงพอใจน้อยที่สุดได้แก่

ครูชี้แจงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ได้อย่างชัดเจน โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.79 ซึ่งมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมากเช่นกัน

3. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ว่าทำให้นักเรียนเกิดทักษะด้านความร่วมมือจากเข้ากิจกรรมการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ ข้อมูลจากการ สัมภาษณ์ในประเด็นที่ว่านักเรียนมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสมาชิกในกลุ่มและในประเด็นที่ว่านักเรียนเกิดทักษะด้านการทำงานเป็นทีมหรือไม่อย่างไรโดยนักเรียนได้แสดงความคิดเห็นว่า นักเรียนมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสมาชิกในกลุ่มและเกิดทักษะการทำงานเป็นทีมเพิ่มขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้าเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและทักษะด้านความร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทิงวิทยาคมครั้งนี้สามารถอภิปรายผลการศึกษาค้นคว้าได้ ดังนี้

1. คะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์เพิ่มขึ้นหลังการทดลอง โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนทดลอง โดยมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเท่ากับ 5.6 และเมื่อพิจารณาคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่สอนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์พบว่านักเรียนมีหลังเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยคะแนนหลังเรียนที่เพิ่มขึ้นนั้นอาจจะมีเหตุผลเนื่องจากว่า

จากการที่นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กันได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน สมาชิกในกลุ่มมีเป้าหมายเดียวกัน จึงมีการสนับสนุนช่วยเหลือกันทำให้เป้าหมายกลุ่มสำเร็จลุล่วง เนื่องจากมีการแลกเปลี่ยนกระบวนการอ่านเพื่อความเข้าใจจากนักเรียนที่มีทักษะการอ่านสูง แบ่งปันให้แก่ นักเรียนที่มีทักษะการอ่านน้อย ในการแบ่งกลุ่มจะมีการแบ่งกลุ่มนักเรียนแบบละความสามารถ เมื่อเกิดการแลกเปลี่ยนกันก็สามารถทำให้นักเรียนเกิดทักษะการอ่านที่ดีขึ้น เพราะได้รับประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับเพื่อนที่มีทักษะการอ่านสูงจึงสามารถนำประสบการณ์ที่ได้รับไปใช้

โดยทั้งนี้ผลการวิจัยยังสอดคล้องกันกับงานการวิจัยของ พิมพร พยุหะ, (2557) ที่ได้เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้การอ่านแบบจิ๊กซอว์ ผลการทดลองคือ นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนจากระดับอ่อนเป็น ระดับปานกลาง ทั้งนี้ ผลการวิจัย

สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศราววุฒิ เวียงอินทร์, มยุรีสิรินทร์ ศิริวรรณ และทิพาพร สุจจารี (2560) ที่ได้เปรียบเทียบคะแนนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่เรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคจิ๊กซอว์ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ผลการศึกษาค้นคว้าคือ นักเรียนมีคะแนนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่เรียนด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ โดยคะแนนความพึงพอใจเฉลี่ยรวมคือ 4.03 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนอ่านแบบจิ๊กซอว์ โดยการสอนอ่านแบบจิ๊กซอว์นั้นในการทำกิจกรรมจะต้องมีการแบ่งกลุ่มโดยความสามารถ โดยสมาชิกในกลุ่มจะวางเป้าหมายในการเรียนรู้ร่วมกัน และช่วยเหลือกัน เมื่อสมาชิกคนใดคนหนึ่งภายในกลุ่มไม่เข้าใจสมาชิกในกลุ่ม จะช่วยชี้แนะหากเพื่อนไม่สามารถช่วยแก้ปัญหาได้ ครูผู้สอนก็จะคอยดูแลและให้ความช่วยเหลือด้วยจึงทำให้นักเรียนไม่รู้สึกลดเดี่ยวในการทำงานและมีความกล้าในการซักถามประเด็นต่าง ๆ และเกิดแรงจูงใจในการเรียนและศึกษาเพื่อให้ผลงานของตนเองและกลุ่มประสบความสำเร็จจึงทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบจิ๊กซอว์อยู่ในระดับพึงพอใจมาก ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศราววุฒิ เวียงอินทร์, มยุรีสิรินทร์ ศิริวรรณ และทิพาพร สุจจารี (2560) พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชิวาพร ชมนาด, (2551) พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิค Jigsaw และเทคนิคการสอนงานตามปกติมีความพึงพอใจในการเรียนอยู่ในระดับมากต่อการเรียนโดยการจัดกิจกรรมการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยการจัดกิจกรรมกลุ่มแบบ JIGSAW และกลุ่มแบบ TAI อยู่ในระดับมาก

3. ความคิดเห็นของนักเรียนประเด็นเกี่ยวกับทักษะด้านความร่วมมือหลังการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์นั้นคือ นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการได้แลกเปลี่ยนกันตั้งแต่ขั้นการแยกกันไปศึกษาตามหัวข้อที่ได้รับมอบหมาย จนถึงขั้นกลับมายังกลุ่มตัวเอง ทั้งนี้ นักเรียนยังแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า การแลกเปลี่ยนทำให้เกิดการสื่อสารทำให้เข้าใจกันมากขึ้น ทำให้สมาชิกกลุ่มสามารถเติมเต็มซึ่งกันและกันและทำให้การทำงานเป็นไปด้วยความราบรื่น และนักเรียนมีความคิดเห็นว่าการเกิดทักษะการทำงานเป็นทีมเพราะมีการช่วยเหลือกันในการทำงาน เช่นการแปลคำศัพท์ และการแชร์บทความที่แปลแล้วให้สมาชิกแต่ละคนเข้าใจ และมีการสื่อสารกันซึ่งนักเรียนเชื่อว่าเป็นสิ่งสำคัญในการทำงานเป็นทีมแม้แต่นักเรียนที่ไม่ค่อยมีทักษะด้านการทำงานเป็นทีมกล่าวว่า เทคนิคจิ๊กซอว์ทำให้นักเรียนเกิดทักษะการทำงานเป็นทีม นอกเหนือจากการสัมภาษณ์แล้วประเด็นเกี่ยวกับทักษะด้านความร่วมมือยังอยู่ในแบบสอบถาม

ความพึงพอใจเกี่ยวกับเกี่ยวกับการได้รับการส่งเสริมทักษะด้านความร่วมมือ และการทำงานเป็นทีม โดยความพึงพอใจของผู้เรียนใน 2 ประเด็นนี้อยู่ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนเกิดทักษะด้านความร่วมมือจากการใช้เทคนิคจิ๊กซอว์

หากพิจารณาจากองค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือของ Johnson, (1994) ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับทักษะด้านความร่วมมือนั้นจะอยู่ในองค์ประกอบข้อที่ 2 ซึ่งกล่าวว่า การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด (Face-to-face promotive interaction) การที่สมาชิกในกลุ่ม มีการพึ่งพาช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เป็นปัจจัยที่จะ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันในทางที่จะ ช่วยให้การกลุ่มบรรลุเป้าหมาย สมาชิกกลุ่มจะห่วงใย ไว้วางใจ ส่งเสริมและช่วยเหลือกันและกัน ในการทำงานต่าง ๆ ร่วมกันส่งผลให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน และข้อ 4 ซึ่งได้กล่าวว่า การใช้ ทักษะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่ม ย่อย (Interpersonal and Small-group skills) การเรียนรู้แบบร่วมมือจะประสบความสำเร็จได้ต้องอาศัยทักษะที่สำคัญ ๆ หลาย ประการ เช่น ทักษะทางสังคม ทักษะการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ทักษะการทำงานกลุ่ม ทักษะ การสื่อสาร และทักษะการแก้ปัญหาขัดแย้ง รวมทั้งการเคารพ ยอมรับ และไว้วางใจกันและกัน จากข้อคิดเห็นของนักเรียนและองค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือดังกล่าวทำให้เชื่อว่า นักเรียนเกิดทักษะด้านความร่วมมือหลังจากการสอนเพื่อพัฒนาทักษะด้านความเข้าใจโดยใช้ เทคนิคจิ๊กซอว์โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของ Cummings, (1993) ซึ่งกล่าวว่า เทคนิคจิ๊กซอว์ เป็นเทคนิคที่เพิ่มโอกาสนักเรียนได้ร่วมมือกับคนอื่น ๆ และสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้ นักเรียนได้เกิดการร่วมมือกันเกิดขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน

1. ก่อนทำกิจกรรมทุกครั้งผู้สอนควรชี้แจงลำดับและขั้นตอนการสอนแบบจิ๊กซอว์ และระบุให้นักเรียนทราบอย่างสม่ำเสมอว่า ขั้นตอนที่กำลังปฏิบัติอยู่นั้นอยู่ในขั้นตอนใด
2. ในขั้นตอนก่อนอ่าน ผู้สอนควรนำเสนอวิธีการสอนคำศัพท์ที่หลากหลายให้แก่ นักเรียนเพื่อให้ นักเรียนสามารถดึงคำศัพท์ที่จะเกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่จะเรียนได้ของมามากที่สุด
3. ผู้สอนควรมีการวางแผนเวลา และเนื้อหาให้สอดคล้องกันเพื่อไม่ให้เกิดการจัด การเรียนการสอนใช้เวลามากหรือน้อยเกินไปในการทำกิจกรรม
4. ผู้สอนควรทำความเข้าใจและชี้แนะกับกับนักเรียนอย่างสม่ำเสมอว่ากระบวนการอ่านแบบจิ๊กซอว์เป็นกระบวนการกลุ่มที่ช่วยเหลือกันเพื่อเป้าหมายของกลุ่มบรรลุผล ดังนั้น

นักเรียนทุกคนในกลุ่มต้องมีความรู้และเข้าใจในเนื้อทุกส่วนไม่ใช่เฉพาะเนื้อหาที่ตนเองได้รับมอบหมาย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนอ่านแบบจิ๊กซอว์ไปใช้เพื่อเสริมสร้างทักษะด้านอื่น ๆ ให้แก่นักเรียน เช่น ทักษะการใช้ชีวิต หรือ ทักษะการแก้ปัญหาซึ่งเป็นอีกหนึ่งทักษะที่สำคัญของผู้เรียนในยุคศตวรรษที่ 21

2. ควรมีการปรับกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนอ่านแบบจิ๊กซอว์ไปใช้ในรายวิชาภาษาอังกฤษ อื่น ๆ เพื่อให้นักเรียนได้มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551**.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). **การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน**. กรุงเทพฯ: โสภณการพิมพ์,
ฉัตรประวิณ วัฒมาญ. (2555). **ทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ: ธนพรการพิมพ์.
- ธิดาพร ชมนาด. (2551). **การเปรียบเทียบสอนโดยใช้เทคนิค Jigsaw และเทคนิคการสอน
งานตามปกติ**. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545) **การวิจัยเบื้องต้น** (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พิมพ์พร พยุหะ. (2557). **การใช้การอ่านแบบจิ๊กซอว์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน
การเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ และทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4**.
พิษเนศวรสาร, 10(1), 30-40.
- ลภา จินตนาเสรี. (2544). **เอกสารการสอนชุดวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ** (พิมพ์ครั้งที่ 8).
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). **แผนการที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:
คอมพิวเตอร์กราฟฟิค.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). **วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพฯ: มูลนิธิ
สคสรี-สฤษดิ์วงศ์.
- วิชาการโรงเรียนเทิงวิทยาคม. (2560). **ข้อมูลวิชาการโรงเรียนเทิงวิทยาคม**. เชียงราย:
ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนเทิงวิทยาคม.
- ศราวุฒิ เวียงอินทร์, มยุรีสิรินทร์ ศิริวรรณ และทิพาพร สุจारी. (2560). **การพัฒนาการอ่าน
ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยเนื้อหาตามบริบทท้องถิ่น โดยใช้การเรียนรู้
แบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**. มหาสารคาม:
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2560). **สรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน**. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ.
- สลาวิน วงศ์นรเศรษฐ์. (2555). **การจัดการเรียนรู้แบบจิ๊กซอว์** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:
อัมรินทร์พรินติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2550). **เทคนิคการวิจัยการอ่าน**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุพรรณิ วราธร. (2545). **การอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักแผนและประกันคุณภาพการศึกษา. (2555). **แนวทางการจัดการเรียนการสอนศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2551). **การวัดผลการศึกษา**. กทม: ประสานการพิมพ์.
- Alaa, B. (2016) **The Impact of Using Jigsaw Strategy on Improving Reading Comprehension and Communication Skills among Eleventh Graders in Rafah**. New York: Worth.
- Artzt, F. and Newman, T. (1990). **How to use cooperative learning in the mathematics class**. Reston: VA: National Council of Teachers of Mathematics.
- Azam, M. and Mehran, D. (2015). The effect of cooperative learning techniques on comprehension ability of Iranian EFL learners. **International Education**, (5)3, 120–125
- Block, C., and Pressley, M. (2002). **Comprehension instruction: Research-based best practices**. New York: Guilford Press.
- Cummings, C. (1993). **The IDEAL Problem-Solving Strategy**. Edmonds: WA Teaching
- Johnson, D. (1994). **The new circles of learning cooperation in the classroom and school**. Virginia: Association.

ประวัติผู้ศึกษาค้นคว้า

ประวัติผู้ศึกษาค้นคว้า

ชื่อ นามสกุล	กาญจนา ไกลถิ่น
วัน เดือน ปี เกิด	4 พฤษภาคม 2524
ที่อยู่ปัจจุบัน	4 หมู่ 8 ตำบลไม้ยา อำเภอพญาเม็งราย จังหวัดเชียงราย
ที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนเทิงวิทยาคม อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	ครู (คศ.1)
ประสบการณ์การทำงาน	
พ.ศ. 2556-ปัจจุบัน	ครู คศ.1 โรงเรียนเทิงวิทยาคม จังหวัดเชียงราย
พ.ศ. 2555	ครูผู้ช่วย โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์ จังหวัดเชียงราย
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2546	ศศ.บ (ศิลปศาสตร์), มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, จังหวัดเชียงราย
ผลงานตีพิมพ์	
ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	
กาญจนา ไกลถิ่น (ผู้บรรยาย). (8 มิถุนายน 2562). การพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและทักษะความร่วมมือของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์. ใน การประชุมวิชาการระดับชาติบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 5 (หน้า 244-257). พะเยา: กองบริหารงานวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา..	
ผลงานตีพิมพ์อื่น ๆ	-